

Bořetické LISTY

PROSINEC 2020 • Číslo 3

Vítěz v soutěži městských a vesnických zpravodajů roku 2017

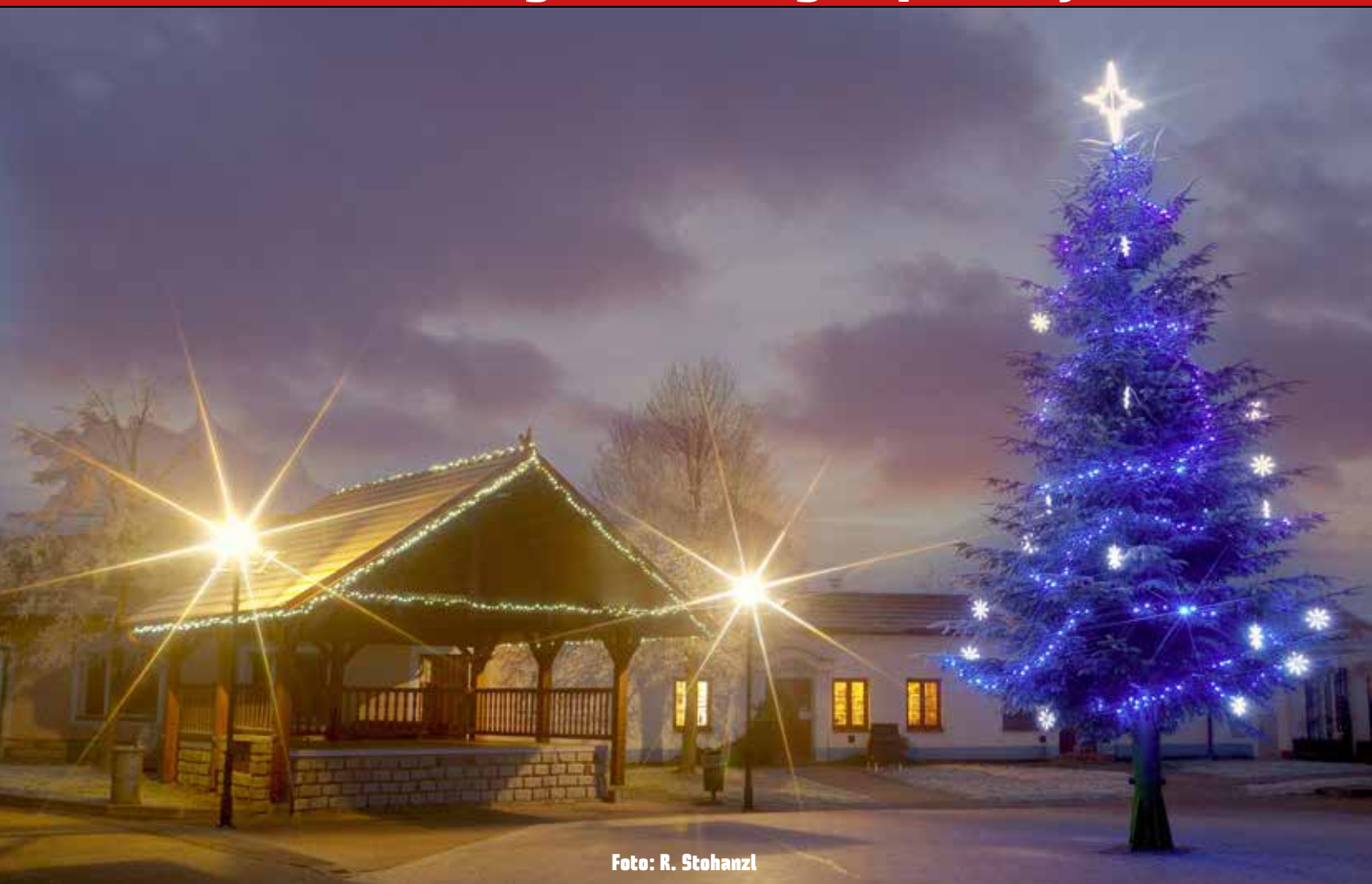

Foto: R. Stohanzl

Redakce Bořetických listů a zaměstnanci obce Bořetice přejí všem svým občanům požehnané a klidné Vánoce a do nového roku hlavně zdraví a štěstí.

Antonín Grůza – Kdo je patronem vinařů?

Michal Bureš – I v Bořeticích se líhnou mistři

Tomáš Čaha – Vánoce jsou svátky pokory

Fotogalerie

1. třída 2020-2021

2. třída 2020-2021

3. třída 2020-2021

4. třída 2020-2021

5. třída 2020-2021

Prohlídka Zoo Hodonín s průvodcem

Fotogalerie

Návštěva hasičské zbrojnice Bořetice

Prohlídka hasičských vozů

Výroba dráčka podzimníčka

Vázání draka na školní zahradě

Zahájení školního roku

První školní den pro prvňáčky

Fotogalerie

Stavění máje, foto M. Dobrucký

Stavění máje, foto M. Dobrucký

Stavění máje, foto M. Dobrucký

Stavění máje, foto M. Dobrucký

Stavění máje, foto M. Dobrucký

Stavění máje, foto M. Dobrucký

Fotogalerie

Stavění máje, foto M. Dobrucký

Hodovní neděle, foto M. Dobrucký

Hodovní neděle, foto M. Dobrucký

Hodovní neděle, foto M. Dobrucký

Hodovní neděle, foto M. Dobrucký

Hodovní neděle, foto M. Dobrucký

Fotogalerie

Hodovní neděle, foto M. Dobrucký

Hodovní neděle, foto M. Dobrucký

Bazárek s hadříky již popáté!

Krása v Bořeticích, foto K. Michnová

Letošní houbová sezóna budiž ukončena

Úvodník

Vážení spoluobčané, čtenáři Bořetických listů,

toto číslo připravujeme v čase nouzového stavu. Úrodu z vinic, polí a zahrad jsme ještě stihli sklídit, ale život nás všech se nějakým způsobem změnil, omezil a zpomalil. Činnost obce se přes nařízená vládní opatření omezila, ale nikoli zastavila. Po téměř ročním čekání jsme obdrželi od Ministerstva životního prostředí změnu

ROPD, která umožnila zahájit vlastní stavbu a čerpání finančních prostředků z dotace na výstavbu kanalizace a ČOV v obci. Stavební list bylo předáno 23. 9. 2020 a schůzka s občany proběhla hned další týden 30. 9. 2020 za účasti dodavatele stavby, projektantů a technického dozoru. V současné době probíhají výkopové práce, pokládka a uložení kanalizačního vedení v ulici Za humny a u školy. V měsíci listopadu bude zahájena výstavba dvou hlavních stokových částí přivaděčů, první okolo járku a druhá mezi železnicí a Svodnicí.

V případě nejasností a dotazů ohledně výstavby se můžete informovat na telefonních číslech, která jsou uvedena na stránkách obce.

Kulturní činnost v obci byla pozastavena, plánované akce byly zrušeny. Členky kulturní komise připravují v tomto roce namísto tradičního setkání se seniory dárkové balíčky. Pokud děti nastoupí do školy, bude pro ně připravena mikulášská nadílka. Platná vládní nařízení znemožnila i přípravu a zorganizování předvánočního jarmarku.

Jak všichni jistě dobře víte, onemocnění se nevyhnulo i některým občanům naší obce. Nepanikařte, ale buďte ohleduplní a zodpovědní. Časté mytí rukou, roušky a rozestupy jsou minimum, co můžete bez větších obětí udělat pro sebe i druhé. Nesnažte se vymýšlet, co se dá obejít. Onemocnění se může týkat i vás a vašich blízkých. Nezmizí jen „mávnutím proutku“ a musíme se s ním naučit žít.

Věřím, že i přes všechna omezení prožijeme spokojené vánoční svátky a v novém roce přeji všem pevné zdraví.

František Petrásek, starosta

Poplatek za vypouštění odpadních vod

Bohužel vás musím informovat o tom, že Státní fond životního prostředí České republiky, jako správce poplatku podle zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), stanovil naší obci poplatky za vypouštění odpadních vod do vod povrchových ze zdroje znečišťování Obec Bořetice VK pro rok 2019 v celkové výši **2 688 168,00 Kč** (slovy: dva miliony šest set osmdesát osm tisíc sto šedesát osm korun českých). Proti tomuto rozhodnutí se nelze odvolat (§ 140 odst. 4 daňového řádu).

Poplatek byl stanoven na základě rozborů vod vytékajících ze sedmi výpustí, které ústí do járku a Svodnice. **To je cena, kterou obec zaplatí za všechny. I za to, že se s výstavbou tak dlouho otálelo.** V době, kdy jsme konečně zahájili výstavbu ČOV a budeme muset splácet úvěr. V době, kdy stát krátí městům a obcím přidělované finanční prostředky.

František Petrásek, starosta

Zpráva o činnosti obecní knihovny

Po znovuotevření knihoven pro veřejnost se musely knihy dezinfikovat, dávat do karantény a dodržovat vládní opatření. O prázdninách byla knihovna otevřena.

V září jsem opět přivezla mnoho pěkných knih pro děti a dospělé z Výměnného fondu Břeclav. Ve stejném měsíci knihovnu navštívily děti z místní mateřské školy, vrátily a půjčily si pěkné pohádkové knihy. Bohužel stejně jako na jaře, byla knihovna v rámci vládních opatření pro veřejnost na konci října opět uzavřena.

Chystám pro čtenáře mnoho pěkných knih a různých nových časopisů – například Rozmarýna, Záhady života, ABC, Čtyřlístek, Matěřídouška aj.

Připomínám také naše webové stránky www.knihovnaboretice.webk.cz, kde se dozvíte o knihovně a probíhajících akcích více.

Přeji Vám všem krásné, klidné a pohodové vánoční svátky a šťastný nový rok 2021.

Vaše knihovnice Lenka Grúzová

Sledujte

YouTube kanál Bořetický zpravodaj

Informace z jednání zastupitelstva obce Bořetice

Zastupitelstvo obce Bořetice na svém XII. veřejném zasedání konaném dne 26. 8. 2020:

- **schválilo výkup části** (ideálních 4/6) pozemků mj. pod zdravotním střediskem, celková cena za všechny části pozemků je stanovena na 140 600 Kč,
- **schválilo poskytnutí dotace** z rozpočtu obce Bořetice Tenisovému klubu TK Bořetice 2012 ve výši 30 000 Kč.

Zastupitelstvo obce Bořetice na svém mimořádném XIII. veřejném zasedání konaném dne 29. 9. 2020:

- **schválilo zhotovitele díla** Stavby RUFA, s. r. o., na akci „Obec Bořetice – Obecní byty čp. 488 – stavební úpravy, byt č. 4, 7 a 8“ dle předložené cenové nabídky, celková cena díla 1 027 426,06 Kč bez DPH.

Zastupitelstvo obce Bořetice na svém XIV. veřejném zasedání konaném dne 21. 10. 2020:

- **schválilo výkup pozemků** p. č. 1176/31, p. č. 1176/139 a 1176/142, vše v k. ú. Bořetice u Hustopečí, od soukromých majitelů za cenu 200 Kč/m². Jedná se o pozemky, přes které v budoucnu povedou kanalizační přípojky k domům v rámci budování nové ČOV (zelený pás v ulici za Jednotou).

Upozornění: jedná se o upravený výřitek z přijatých usnesení. Plnou verzi usnesení je možné nalézt na webu Bořetic www.boretice.cz, záložka Samospráva obce/Usnesení z jednání ZO, popř. na obecním úřadu Bořetice. Ve stejné záložce naleznete i Zápisy z jednání ZO. Nově je možné zápisy i usnesení zastupitelstva obce Bořetice nalézt online i na www.uzob.cz.

Jiří Michna, místostarosta obce

Společenská kronika

Vítejte mezi námi:

červenec

Nina Dufková
Adam Hlávka

srpen

Dorota Horáčková
Hedvika Horáčková
Sára Marešová
Šarlota Suská

říjen

Felix Sadílek

Sňatek uzavřeli

Aneta Petrásková
a Jiří Klemenc

Barbora Mrázková
a Milan Sehnálek

Jubilanti:

Jubilanti 70 let
září

Ladislav Jisl

prosinec

Milena Štěpánová

Jubilanti 75 let
srpen

František Dufek
Jaroslava Šnajdrová
Josef Vala

listopad

Zdenka Kynclová

Jubilanti 80 let
říjen

Jiřina Grégrová

listopad

Josef Bárta

prosinec

Jaroslav Novák

Jubilanti 85 let
září

Ludmila Macháčová
Václav Pazderka

říjen

Marie Langerová

listopad

Anna Herzánová

Přejeme všem hodně zdravíčka a osobní spokojenosti.

Z našeho středu navždy odešli:

červenec

Bernard Pazderka
Jana Chrástková

srpen

Václav Sláma

říjen

Marie Fridrichová
František Fröhlich
Václav Juras

listopad

Jiří Novák

Kulinářské okénko

Zázvorový sirup s citronem a medem

Suroviny

3 citróny, 10 cm zázvoru, 3–4 čajové lžičky hřebíčku, 1–2 čajové lžičky skořice, 0,5–0,75 kg tekutého medu, 1 prázdnu sklenici, do které celou tu dobrotu připravíte

Postup

Na dno sklenice naskládejte několik koleček oloupaného citronu a plátky oloupaného zázvoru. Posypte je skořicí a hřebíčkem a zalijte medem tak, aby byla celá vrstva pod medem. Tento postup opakujte až do naplnění sklenice. Končit byste měli medovou vrstvou. Sklenici

s náloží zdraví uskladněte v lednici. Po 2–3 dnech celá hmota zřídne a vytvoří se konzistentní sirup.

Jak užívat?

Sirup můžete preventivně mlsat po lžičkách, přidat do čaje místo medu nebo ho smíchat s vodou jako sirup. Výsledný nápoj můžete přecedit. Lze ho také připravit jako rychlý „čaj“ – do hrnku přidejte pár lžiček podle toho, jak se vám zázvorový sirup povedl silný. Zalijte teplou vodou v teplotě, kterou zvládnete vypít. Takový nápoj oceníte například, když se v noci vzbudíte s pobolíváním v krku. Na zdraví!

Chai latte

Jedná se o černý čaj se směsí koření, který se podává s mlékem.

400 ml vody, 400 ml sójového mléka, 2 sáčky kvalitního černého čaje, 3 ks celé skořice, 3 ks badyánu, 6 plátků zázvoru, 2 lžičky hřebíčku, 1 lžice medu, lžička mleté skořice, 1 lžička kardamomu

Postup

Vodu dejte do menšího hrnce a přiveďte ji k varu. Do vody přidejte sáčky čaje, veškeré koření a vařte cca 3–5 minut. Poté vyndejte sáčky čaje a vařte dalších 5 minut. Odstavte. Mezitím v odděleném hrnci přiveďte k varu i mléko. Poté jej tyčovým mixérem prošlehejte tak, aby vznikla mléčná pěna. Pokud máte šlehač na mléko, použijte ten. Čaj scedte, přidejte med a promíchejte. Nápoj rozlejte do šálek, přidejte mléko s mléčnou pěnou a podávejte. Pro ostřejší chuť přidejte do čaje i nakrájené kousky chilli papriček.

Medovo-dýňové perníčky na Vánoce

150 g vařené dýně, 100 g medu, 1 vejce, 100 g másla, 120 g fruktózy, 400 g špaldové mouky, 1 lžička jedlé sody, perníkové koření, 1 čajová lžička citrónové šťavy, tuzemský rum

Postup

Vařenou dýni osušte a rozmačkejte na pyré. Přidejte vejce, med, fruktózu a vymíchejte v hladkou hmotu. Přidejte špaldovou mouku smíchanou s jedlou sodou a perníkovým kořením. Změklé máslo zapracujte do perníkového těsta. Pokud se bude lepit, přidejte mouku. Lepivost těsta záleží na konzistenci medu. Těsto nechte uležet do druhého dne na chladném místě. Vyválejte plát těsta na tloušťku asi 0,5 mm a vykrajujte tvary dle libosti. Pečte zhruba 12 min na 170 stupňů, nebo dokud perníčky nebudou na povrchu zlaté. Hotové perníčky potřete polevou smíchanou z 20 g fruktózy, 2 lžic tuzemského rumu a citrónové šťavy.

Rubriku připravila Lenka Grúzová

Krátce z obce

- 5. října započala v obci výstavba čistírny odpadních vod a kanalizace. Jedná se o akci za cca 170 mil. Kč, zbudována bude jak samotná budova čistírny, tak také cca 13 km splaškové kanalizace, ta bude u každého domu zakončena revizní šachtou. V případě zájmu obec zajišťuje pro své občany zpracování projektové dokumentace na soukromé části kanalizačních přípojek. Územní rozhodnutí bude řešeno hromadně s následným rozpočítáním nákladů. Pro zájemce obec zajistí také firmy, které provedou připojení soukromé přípojky, popř. si samozřejmě každý může zajistit vše sám. Termín ukončení výstavby je naplánován na květen roku 2022. Aktuální informace jsou zveřejňovány na webu a sociálních sítích obce. Je zde zveřejněn plánovaný harmonogram prací do konce roku 2020, aktuální informace o plánovaných pracích na jednotlivých ulicích, a také kontakty na zástupce zhotovitele a technický dozor investora, na které se v případě připomínek můžete obracet přímo.
- Obci se podařilo získat z Ministerstva financí dotaci na opravu tří obecních bytů. K provedení stavebních prací byla na základě nejnižší nabídkové ceny vybrána firma Stavby RUFA s. r. o., opravy by měly být dokončeny v listopadu tohoto roku. V rámci opravy bude provedena nová elektroinstalace, výměna otopné soustavy, výměna podlahové krytiny, kompletní rekonstrukce sociálního zázemí, nové dveře, nová kuchyňská linka a výmalba. Cena opravy je celkem cca 1,2 mil. Kč, z toho cca 1 mil. Kč pokryje dotace.
- Hasičská zbrojnice prošla úspěšně kolaudačním řízením. Žehnání hasičské zbrojnice naplánované na květen tohoto roku muselo být bohužel kvůli opatřením vlády zrušeno, nový termín této slavnosti je prozatím naplánován na 8. 5. 2021, byť i toto datum je s otazníkem.
- V červenci tohoto roku se obec Bořetice dotazovala Krajské hygienické stanice (KHS) Jihomoravského kraje dle zákona o svobodném přístupu k informacím na počet aktuálně nakažených nemocí COVID-19 v Bořeticích, KHS tuto informaci odmítla sdělit z důvodu, že pokud by nám řekla počet nakažených, tak by dle jejího názoru šlo při celkovém počtu obyvatel velmi snadno identifikovat kon-

krétní osoby. S tímto rozhodnutím KHS obec nesouhlasila, neboť požadovala pouze statistický údaj bez další konkretizace, a připravila ve spolupráci se Sdružením místních samospráv ČR odvolání na Ministerstvo zdravotnictví (MZ). 7. září přišla z MZ odpověď, že naše odvolání bylo zamítnuto, a to v podstatě ze stejných důvodů, které jmenovala KHS. Paradoxem je, že již 24. září začala obec dostávat od ORP Hustopeče podrobnou statistiku o počtu nakažených v Bořeticích, a to zpětně od 1. 3. 2020. Informace o počtu nakažených se následně začaly objevovat jako veřejně přístupné na internetu. Jen přemýšlím, kolik hodin práce a kolik peněz stálo KHS, resp. MZ vypracování nejprve rozhodnutí (vč. odůvodnění) o zamítnutí podání požadované informace a následně i vypracování rozhodnutí o zamítnutí odvolání, aby pak za několik týdnů tato data byla volně ke stažení. Kocourkov, jinak to nazvat neumím.

- Obec v současné době zvažuje několik projektů (např. rozšíření mateřské školy, úprava parkovacího prostoru u pošty, vybudování parkovacích míst u Jednoty). Jejich realizace ale bude záviset především na dotačních příležitostech, protože kvůli covidové krizi a kompenzačním opatřením vlády, na kterých se nuceně podílí i kraje a obce, očekáváme propad v příjmech, navíc všechny větší investice podléhají schválení banky, u níž máme úvěr na kanalizaci a ČOV. Jednou z věcí, které ale vnímáme silně, je nutnost hřiště pro mládež. Obec na řešení spolupracuje s TJ Sokol Bořetice (kterým tímto děkuji). Bylo srovnáno tréninkové hřiště, byla na něj přivedena zvlaha a zasažen nový trávník. Obec se podílela a do budoucna se bude podílet na dalších nákladech spojených s otevřením tréninkového hřiště, na jaře příštího roku budou provedeny ještě další práce (např. konečné srovnání, zapískování) a následně bude hřiště přístupné pro veřejnost. Dále také řešíme samostatný vchod pro hřiště za školou tak, aby bylo přístupné veřejnosti. Další investici, kterou je bezpodmínečně nutné dokončit, jsou stavební místa „Příhon“. V nejbližší době bychom měli obdržet stavební povolení a pokud vyjde výzva, pokusíme se získat na zasíťování dotace z Ministerstva pro místní rozvoj.

Jiří Michna, místostarosta obce

KALENDÁŘ SVOZU ODPADŮ 2021

BOŘETICE

TŘÍDÍME ODPAD

LEDEN	#	1	2	3	4	DUBEN	#	#	#	#
pondělí		4	#	#	#	pondělí		5	#	#
úterý		5	#	#	#	úterý		6	#	#
středa		6	#	#	#	středa		7	#	#
čtvrtek		7	#	#	#	čtvrtek	1	8	#	#
pátek	1	8	#	#	#	pátek	2	9	#	#
sobota	2	9	#	#	#	sobota	3	#	#	#
neděle	3	#	#	#	#	neděle	4	#	#	#
ÚNOR	5	6	7	8		KVĚTEN	#	#	#	#
pondělí	1	8	#	#	#	pondělí		3	#	#
úterý	2	9	#	#	#	úterý		4	#	#
středa	3	#	#	#	#	středa		5	#	#
čtvrtek	4	#	#	#	#	čtvrtek		6	#	#
pátek	5	#	#	#	#	pátek		7	#	#
sobota	6	#	#	#	#	sobota	1	8	#	#
neděle	7	#	#	#	#	neděle	2	9	#	#
BŘEZEN	9	#	#	#	#	ČERVEN	#	#	#	#
pondělí	1	8	#	#	#	pondělí		7	#	#
úterý	2	9	#	#	#	úterý	1	8	#	#
středa	3	#	#	#	#	středa	2	9	#	#
čtvrtek	4	#	#	#	#	čtvrtek	3	#	#	#
pátek	5	#	#	#	#	pátek	4	#	#	#
sobota	6	#	#	#	#	sobota	5	#	#	#
neděle	7	#	#	#	#	neděle	6	#	#	#

svoz TKO (tuhý komunální odpad z domácností)

svoz BIO (biologicky rozložitelný komunální odpad) výsyp bio kontejnerů - PYTLE SE NEVOZÍ !!!

sběr papír, plast, nápojové kartony

otevřený sběrný dvůr: (zimní čas) středa 13:00 - 17:00 hod. / sobota 7:00 - 12:00 hod.

otevřený sběrný dvůr: (letní čas) středa 14:00 - 18:00 hod. / sobota 7:00 - 12:00 hod.

HANTÁLY a.s. - tel.: 519 361 171

Středisko svozu TKO - tel.: 519 361 183

Středisko skládka TKO - tel.: 519 430 291

www.hantaly.cz

PLASTY

PET lahve samostatně pytlův sběr, fólie, sáčky, kelímky, igelitové pytle, obaly od drogistického zboží, plastový nábytek, plastové sudy, plastové hračky, kbelíky, květináče, vlnařské a zahradnické bedny
Nepatří sem - PVC, guma, linolea, molitan, pneumatiky

PAPÍR

noviny, časopisy, lepenka, krabice, karton, sešity, knihy, letáky, psací a balicí papír
Nepatří sem - znečištěný papír, celofán, kopírák, použité papírové kapesníky, obvazy

SKLO

bílá a barevné sklo, tabulové sklo, obalové sklo, skleněné střešky, skleněné nádoby
Nepatří sem - drátěné sklo, autosklo, plexisklo, keramika, porcelán, zrcadla

NÁPOJOVÉ KARTONY

vícevrstvé obaly od nápojů, nápojové kartony pytlův sběr

DĚKUJEME VÁM, ŽE TŘÍDÍTE ODPAD

KALENDÁŘ SVOZU ODPADŮ 2021

BOŘETICE

ČERVENEC	#	#	#	#	#	ŘÍJEN	#	#	#	#
pondělí		5	#	#	#	pondělí		4	#	#
úterý		6	#	#	#	úterý		5	#	#
středa		7	#	#	#	středa		6	#	#
čtvrtek	1	8	#	#	#	čtvrtek		7	#	#
pátek	2	9	#	#	#	pátek	1	8	#	#
sobota	3	#	#	#	#	sobota	2	9	#	#
neděle	4	#	#	#	#	neděle	3	#	#	#
SRPEN	#	#	#	#	#	LISTOPAD	#	#	#	#
pondělí		2	9	#	#	pondělí	1	8	#	#
úterý		3	#	#	#	úterý	2	9	#	#
středa		4	#	#	#	středa	3	#	#	#
čtvrtek		5	#	#	#	čtvrtek	4	#	#	#
pátek		6	#	#	#	pátek	5	#	#	#
sobota		7	#	#	#	sobota	6	#	#	#
neděle	1	8	#	#	#	neděle	7	#	#	#
ZÁŘÍ	#	#	#	#	#	PROSINEC	#	#	#	#
pondělí		6	#	#	#	pondělí		6	#	#
úterý		7	#	#	#	úterý		7	#	#
středa	1	8	#	#	#	středa	1	8	#	#
čtvrtek	2	9	#	#	#	čtvrtek	2	9	#	#
pátek	3	#	#	#	#	pátek	3	#	#	#
sobota	4	#	#	#	#	sobota	4	#	#	#
neděle	5	#	#	#	#	neděle	5	#	#	#

svoz TKO (tuhý komunální odpad z domácností)

svoz BIO (biologicky rozložitelný komunální odpad) výsyp bio kontejnerů - PYTLE SE NEVOZÍ !!!

sběr papír, plast, nápojové kartony

otevřený sběrný dvůr: (zimní čas) středa 13:00 - 17:00 hod. / sobota 7:00 - 12:00 hod.

otevřený sběrný dvůr: (letní čas) středa 14:00 - 18:00 hod. / sobota 7:00 - 12:00 hod.

HANTÁLY a.s. - tel.: 519 361 171

Středisko svozu TKO - tel.: 519 361 183

Středisko skládka TKO - tel.: 519 430 291

www.hantaly.cz

PATŘÍ SEM:

zbytky jídel rostlinného původu, zbytky ovoce a zeleniny, květiny, čajové sáčky, kávový odpad včetně filtrů a ubrousků, tráva, plevel, zbytky rostlin, listí, seno, sláma, košťály a celé rostliny

NEPATŘÍ SEM:

zbytky jídel živočišného původu, plasty, sklo, kovy, kameny, nebezpečný odpad, směsný komunální odpad, stavební odpad, zemina, textil, cigarety, popel, uhlí, jednorázové pleny, uhynulá zvířata

Kalendář kulturních akcí pro rok 2021

10. ledna – tradiční Tříkrálová sbírka
pořádá Římskokatolická farnost Bořetice

20. února – Reprezentační ples SSRKH
pořádá SSRKH

6. března – Bořetická uzlovačka
pořádá SDH Bořetice

13. března – Dětský maškarní karneval
pořádá TJ Sokol Bořetice

28. března – Hodnocení vín – degustace
pořádá SSRKH

4. dubna – Velikonoční výstava vín
pořádá SSRKH

25. dubna – Pálení čarodějnic
pořádá kulturní komise obce, SDH Bořetice
a Tenisový klub Bořetice

8. května – Přesňákový turnaj
pořádá Tenisový klub Bořetice

8. května – Žehnání nové hasičské zbrojnice
pořádá obec Bořetice ve spolupráci s SDH
Bořetice

29.–30. května – Den otevřených sklepů
pořádá SSRKH

6. června – Den dětí

pořádá kulturní komise obce ve spolupráci
se spolky obce

13. června – Školní akademie
pořádá ZŠ a MŠ Bořetice

26. června – Letní turnaj mistrů
pořádá Tenisový klub Bořetice

10. července – Big Head Open
pořádá Tenisový klub Bořetice

17. července – Družební turnaj
pořádá Tenisový klub Bořetice

25. července – Pouť ke sv. Anně
pořádá Římskokatolická farnost Bořetice

30. července – Stavění hodovní máje
pořádá bořetická krojovaná chasa

31. července – Předhodovní zpívání pod májů
pořádá kulturní komise obce a mužský
soubor Svodničan

1.–3. srpna – Krojované hody
pořádá bořetická krojovaná chasa

7. srpna – Noční otevřené sklepy
pořádá SSRKH

14. srpna – Letní turnaj
pořádá Tenisový klub Bořetice

21. srpna – Dědinový turnaj
pořádá TJ Sokol Bořetice

9. října – 21. ročník Běhu za bořetickým
burčákem a běhu Bořeticemi

pořádají Obec Bořetice, Běžecký klub
Hodonín, SDH Bořetice a SSRKH

5. listopadu – Lampiónový průvod
pořádá SDH Bořetice

6. listopadu – Putování za mladým vínem
pořádá SSRKH

28. listopadu – Setkání se seniory
pořádá kulturní komise obce

4. prosince – Vánoční jarmark
pořádá kulturní komise obce

5. prosince – Mikuláš v kostele
pořádá Římskokatolická farnost Bořetice

17. prosince – Žehnání mladého vína
pořádá kulturní komise obce a SSRKH

26. prosince – Živý betlém v kostele
pořádá Římskokatolická farnost Bořetice

31. prosince – Silvestrovský fotbal na hřišti
pořádá TJ Sokol Bořetice

AKTUÁLNÍ DATA A ČASY ZAHÁJENÍ BUDOU VŽDY VYVĚŠENY NA WEBOVÝCH
A FACEBOOKOVÝCH STRÁNKÁCH OBCE.

Jak jsme volili do zastupitelstva kraje?

Voliči v seznamu: 1 044

Vydané obálky: 444

Volební účast v %: 42,53

Odevzdané obálky: 443

Platné hlasy: 439

% platných hlasů: 99,10

Název	Platné hlasy	
	celkem	v %
DSZ – ZA PRÁVA ZVÍŘAT	3	0,68
KDU-ČSL	103	23,46
SPD	10	2,27
Česká pirátská strana	77	17,53
Moravané	6	1,36
Zdraví Sport Prosperita	0	0
Spolu pro Moravu	16	3,64
ČSSD	14	3,18
Ano 2011	50	11,38
Starostové pro jižní Moravu	50	11,38
Levice	0	0
DSSS – ČiKR	1	0,22
KSČM	23	5,23
Trikolóra hnutí občanů	9	2,05
ODS s podporou Svobodných a SOM	76	17,31
ROZUMNÍ – Petr Hannig	1	0,22

Poděkování za dlouholetou spolupráci

Prázdninové číslo Bořetických listů bylo posledním, kdy na pozici redaktorky našeho obecního zpravodaje figurovala Kateřina Michnová. Po dobu 10 let zastávala funkci s velkou ochotou, svědomitostí, profesionalitou a trpělivostí. Hlavně díky její perfektně odvedené práci se Bořetické listy staly v roce 2017 vítězem celorepublikové soutěže obecních zpravodajů.

Jménem celé redakční rady ze srdce Katce děkuji za její loajalitu a poctivý přístup při vydávání Bořetických listů. V jejím dalším pracovním i osobním životě přeji mnoho úspěchů.

František Petrásek

SAMI SOBĚ

Hody byly, hody (ne)budú...

V titulu jsem použil část lidové písničky o tom, jak dnes názor na konání hodů rozděluje občany v Bořeticích. Zvednutím v hospodě byli zvoleni před časem stárci pro letošní hody, kteří si taky hned vyptali u rodičů své vyvolené stárky. S velkým nadšením se pustili do přípravy letošních hodů, ale najednou se zvedla u části občanů nálada proti konání hodů v době pandemie koronaviru. Proto obec na požádání stárků svolala na začátku tohoto týdne veřejnou diskusi občanů, obce a stárků, kde stárci předložili svůj návrh, jak zajistit podmínky pro jejich konání, které vycházeli z organizace hodů v Podivíně (dnes bylo oznámeno konání hodů v Tvrdonicích). Poté se rozvinula místy až vzrušená debata o tom, kdo bude zodpovědný za to, když se po hodech ukáže nákaza u nás, neboť hody jsou navštíveny množstvím lidí. V současné době však do obce a přes ní proudí stovky cykloturistů, nakupují v našich obchodech, stravují se a občerstvují v našich čtyřech restauracích a nikdo nemůže vědět, zda nejsou nositeli viru. Nejvíce je na očích restaurace Mlýn, neustále v obležení cykloturistů. To však těm účastníkům diskuze nevádí a nevádí jim ani dovolená některých občanů v zahraničí. Názor na zrušení hodů zastávala skupina občanů, kteří se rádi poslouchají, a kterou přišel podpořit i emotivní řečí starosta Velkých Pavlovic. Z početných návštěvníků však byly i rozumné dotazy na stárky

a rady, jak dodržet některá ustanovení v době konání epidemie. Velmi mne zaujala reakce studentky medicíny slečny Vojtěškové, která se zeptala, zda můžeme vědět, že mezi námi v „zasedačce“ není již někdo nakažený. Skoro dvouhodinové setkání občanů se stárky bylo ukončeno dlouhým dohadováním stárků a jejich rodičů, které skončilo oznámením stárků o tom, že se hody budou konat. Nakonec se však druhý den rozšířila po obci zpráva, že se hody ruší a že se jen postaví mája a v neděli že stárci se stárkami projdou v krojích obcí.

To, že se v obci hody konat nebudou, se stalo poprvé od „protektorátu“, kdy konání zábav bylo zakázáno s odůvodněním, že „němečtí muži umírají u Stalingradu a my se budeme bavit“. Tehdy se hody konaly tajně v zarostlém hliníku cihelny ve sklepech pod Kravíma horama. První písemná zmínka o hodech v Bořeticích je z roku 1777, kdy o hodech a o pouti byl ve velké rvačce zabit chasník z Kobylí Jan Vykydal a hody, které byly v té době konané spolu s poutí, byly posunuty o týden po pouti, a tak je to dodnes.

Václav Petrásek

Upozornění redakce: Článek byl sepsán 27. července 2020.

Hody, jaké u nás ještě nebyly

I když v Deníku Rovnost starosta řekl, že si raději nechá nadávat od části občanů, že hody nebudou, rozhodla se chasa a stárci, že hody budou, ale takové, jaké v obci ještě nebyly. Stárci přivezli máj, ale jen strom, bez nadstavování. Máj byla připravena a v pátek se po šesté hodině večer začala stavět za účasti menšího množství „stavěčů“ a „čůhačů“. Protože byla menší, šlo stavění poměrně rychle. Po postavení a bez zpívání se šlo do stánku na pivo a velmi dobré grilované maso. Mezi branou ze „zeleného“ stála vybetonovaná pneumatika s kasičkou a poutačem ze staré dopravní značky s vkusnou upoutávkou. Většina návštěvníků stavění však kolem prošla. Stárci, stárky i chasa měli tmavomodrá trika s označením funkce (stárci, stárky a chasa). Po občerstvení se přesunula větší část stavěčů i čůhačů do hospody U Linhů a tím skončil první den hodů. Sobotní večerní předhodové tradiční zpívání se neuskutečnilo.

Nedělní hodový program byl skoro stejný jako v jiné hody. Chasa a stárci se podle programu sešla v hospodě U Linhů ve 13 hodin a stárky a krojovaná děvčata i s krojovanými dětmi u Pazderků pode dvorem, kde měli připraveno občerstvení tak, jako dříve u každé stárky, ale jen nealko, pivo v plechovkách a paní Pazderková si dala záležet na domácím cukroví.

Chasa, stárci a hudba Sokolka ze Šakvic se po odzpívání tradiční každoroční písně „Hospůdko, hospůdko malá...“ rozloučili s milovanou hospodou a vydali se cestou k nádraží pro stárky a krojovaná

děvčata k Pazderkům. Čůhači a krojovaná děvčata obsadili křižovatku a hlavně chodníky a silnici před Pazderkovým a vznikl tam značný dopravní problém, neboť pro opravu přejezdu u Pavlovic jezdil vlak poprvé v historii přes Němčičky (náhradní autobusová doprava). Provoz musel být řízen některými občankami kyvadlově, než je napadlo přesunout krojované na dvůr k Pazderkům na občerstvení, protože bylo úmorné vedro. Pak nastalo tradiční představování stárků a stárek, kteří vycházeli z domu. Nejprve vyšel první stárek se svou stárkou. Jeden z chasy je přivítal zvoláním „Ať žije první stárek a jeho stárka“. První stárek odpovídá „Veselo chaso“ za velkého „juchání“ chasy. Hudba začala hrát „Živijó, živijó, mnoga léta...“ Poslední tón se snažila krojovaná chasa protahovat, co jim dech stačil. To se opakovalo pak u všech stárků a stárek. Provoz na silnici byl zastaven a stárci se stárkami zatančili na silnici své první „sólo“. Pak se krojovaní účastníci hodů seřadili za hudbou, ta začala hrát pochod a celý průvod se vydal na obchůzku obcí. Průvod uzavíralo 5, slovy pět občanů s „turkyniskem“ a bývalý starosta se slunečnicí. Po příchodu ke Floriánku se průvod stočil k Vrbici. Exstarosta se rozhodl počkat u Floriánku na průvod v autobusové zastávce, ale jaké bylo jeho překvapení, když se průvod vrátil a zatočil se do ulice ve směru do ulice Humna, ale na konci průvodu chybělo všech pět občanů s turkyniskem. To chození s „turkyniskem“ bylo tradiční až v následujících dnech hodů. Z letošních hodů byla také vypuštěno

nedělní zvaní stárků po obci s vybíráním příspěvků od občanů na hody, a pondělní zavádka, vybírání vína ve sklepech a předání hodů „starým“ stárkům, kteří hody řídili v úterý. Po příchodu průvodu na „sólo“ hrála hudba asi hodinu k tanci, byla vyhlášována „sóla“ až přišlo na to nejdůležitější sólo – „sólo osáci“. V tomto sóle tančí děti s rodiči, odrostlejší mládež, i ti nejmenší v náručí rodiče a hlavně také krojování. Při příchodu průvodu na sólo se zdálo, že bude malá účast občanů a hostů. Při sóle osáci se prostor pod májů zaplnil návštěvníky, skupinou krojovaných děvčat z Němčiček a chasy ve „žlutících“.

Hudba začala hrát skladbu „káčátko“ a plné sólo se ihned přidalo. Poté následovala skladba „Jede, jede mašinka...“. Vytvořily se kroužky tanečnicků, které se spojily v dlouhý řetěz, který protancoval celé sólo a okolí. Sólo osáci bylo zakončeno skoro desítkou skladeb v „disko“ rytmu. Zase se utvořily kroužky a nejzajímavější

bylo sledovat tanečnice v našem kroji, jak se jim vlní naškrobené sukně v disko rytmu.

Po večeri hrála Sokolka ještě dlouho do noci, a tak skončily hody, jaké v Bořeticích ještě nebyly. Dokončuji tento článek o hodech až po měsíci od hodů a od té doby byly v okolí ještě mnohé hody, koupaliště byla plná k prasknutí, super- a hypermarkety plné, silnice a cyklostezky plné pěších i cykloturistů a obavy starostů z Modrých hor, které starosta z Velkých Pavlovic přesvědčil, aby hody nepovolily, se nenaplnily. V Pavlovicích byly hody normální a úspěšné, které si chasa vyvzdorovala, a starosta z obce ujel po dobu konání hodů. Jen mě mrzí, že si naši stárci a chasa také hody nevyvzdorovali. Opatření hygieny měli dobře promyšleno a připraveno.

Tak tedy skončily u nás hody, které tu ještě nebyly.

Václav Petrásek

Co se našlo v archivech

Při pátrání v archivech nacházím množství zpráv ze života naší obce. Na tomto místě budu některé zajímavosti v každém čísle Bořetických listů přetiskovat. V zasedacím protokolu obecního výboru obce jsem našel zápis o zadání oprav kostela, kde je zmínka o obrazech na stropě v presbytáři (kněžišti), které byly před mnoha lety nahrazeny noční oblohou s hvězdami. Při některé další opravě interiéru kostela by bylo potřebné provedení průzkumu klenutí nad kněžištěm, zda skutečně jsou tam přetřeny tyto obrazy. Tehdejší členové „výboru“ byli zdatnější vlnaři než zapisovatelé, a proto je tento zápis po gramatické stránce velmi zajímavý.

Zápis v protokolu ze zasedání obecního výboru ze dne 25. 7. 1886

„byl založen (poznámka: svolán) u přítomnosti celého výboru skrz vylíčení uvnitř Chrámu Páně. Vylíčení převzal pan Rudolf Hane-

mann ze Židlochovic za cenu 90 zl r. m. a bude pan mistr povinen kostel vylíčit uvnitř zelenou a žlutou barvou s glihem a mlékem čistě vylíčit a keho bude potřeba vysekati a znovu nahodit a polovic cementu portlandského přidat temu za své peníze nahodit a pak tři obrazy na klenbě dle té dosavadní velikosti též za své peníze nechat vyhotovit, sokl tmavší barvou vylíčit. Naproti tomu obec zavazuje se k tomu všechny příprave, vodu, písek, též máčení cementu umletého. Práce se musí započít kolem polovice měsíce září t. r.

Následovaly podpisy celého výboru včetně faráře Augustina Vaňka a mistra Hanemanna.

Václav Petrásek, kronikář

Trápení se včelami

Bylo krásné, teplé léto a moje každodenní cesta do humna byla v poslední době trochu svízelná. Vždycky mě napadla nějaká divoká včela, která nelenila a rozdávala svá žihadla, jednou pod paží, po druhé do lýtky. Všechno pěkně zatvrdlo, zčerveňalo a svědilo. Nakonec jsem našla odkud vyletují. Byla to malá díra od krtka, hned u chodníka, nic lepšího mě nenapadlo – dala jsem na díru hrudu.

Přišel Staňa a já jsem mu říkala o svém trápení: „Pojď se podívat, co tam je“. Dívá se a říká: „To nic není“ a při tom stůpl na hrudu, to neměl dělat, už jsem jenom viděla, jak letí, jako kdyby skákal kozáčka, ty ho hnaly a štípaly přes tílko, do zad, hlavy, pod paží. Dostal 26 žihadel – pěkné, že?

Řešení jsem našla u chlapců-hasičů, kteří přijeli a osáků zlikvidovali. Moc jsem se o nich bála. Byli to tátové malých dětí, hrůza mě obešla, kdyby se jim něco stalo. Nebojte se, máme na to oblečení, usmívá se Tomáš s Jirků. Robin s Erikem byli u vysílačky a nosili, co bylo třeba. Osáci už byli pěkně zabydlení a jáma byla hluboká, jak na sázení stromku.

Všechno dobře dopadlo a já bych chtěla chlapcom ještě jednou poděkovat za jejich obětavou a nebezpečnou práci.

Jiřina Petrásková

Kdo je patronem vinařů?

V televizních kvízech bývá často kladena otázka, kdo byl ve starověku považován za boha vína. Pohotoví soutěžící odpovídá obvykle, že to byl přece Bacchus (Bakchus), na jehož počest se konávaly bujaré slavnosti, zvané bakchanálie. Jenže moderátor chce něco jiného: *Ale Řekové ho nazývali jinak, ne?* Zajisté, v řecké mytologii měl jméno Dionýsos. A tento bůh veselí, vína a plodnosti se v jednom mýtickém příběhu (o labyrintu a niti) setkává s Ariadou, dcerou bájného krétského krále Mínoa.

Jelikož historie stáří Kréty, jak dokládají světoznámé vykopávky v Knosu, se zaznamenává už od počátku 3. tisíciletí př. Kr., můžeme i začátky pěstování vinné révy ve Středomoří klást do týchž časů. Máme o tom i hmotné doklady. Na Krétě se v ruinách minojského paláce dochovaly protáhlé komory s velkými keramickými nádobami na olivový olej a na víno. Ještě názornější doklady skýtají však nástěnné malby v hrobkách egyptských králů, kde je obrazově prezentována sklizeň hroznů a jejich zpracování na červené víno.

Víno nebývalo však ani ve starověku jen výsadou králů či jiných velmožů. Píše se o něm i v Bibli, někdy koncem 2. tisíciletí př. Kr., už v knihách Starého zákona, například hned v 1. knize Mojžíšově (Genesis), v příběhu o opilém Noemovi. Zajisté, ani národ vyvolený, Izraelci, se na slunném Blízkém východě neobešel bez vína. Mnohokrát je o vinné révě i o samotném víně řeč také v evangeliích a jiných knihách Nového zákona. Často ty zprávy souvisí přímo s osobností Ježíše Krista, viz například jeho zázrak proměny vody ve víno při svatbě v Káni Galilejské nebo Ježíšovo podobenství o práci na vinici. Takových míst, kde se hovoří přímo o vinném keři či o vinném kmeni, najdeme v Novém zákoně mnoho. Vyvrcholením jsou ovšem slova Ježíšova při poslední večeři s apoštoly, když jim podává kalich s vínem a říká: *Toto je kalich krve mé...* A právě ta mystická slova Proměňování se pak stanou základem mše svatě a katolické liturgie na další dvě tisíciletí.

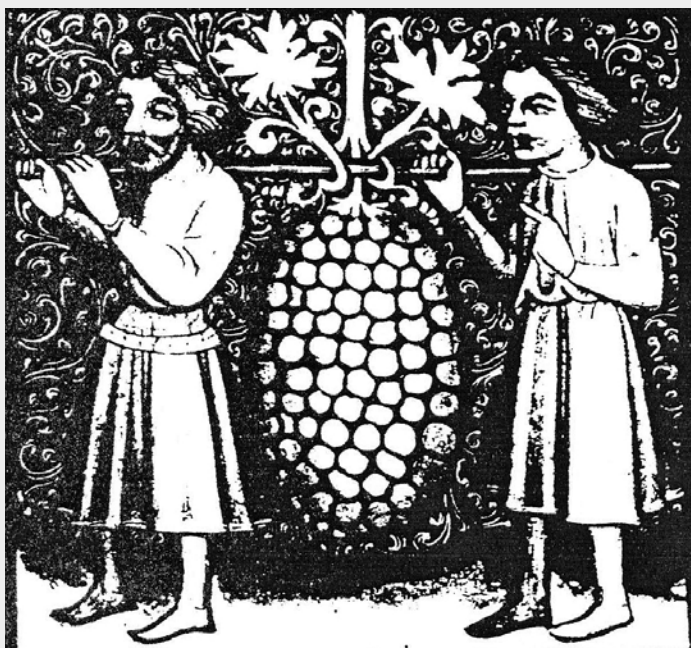
Dalo by se tedy říci, že v našich chladnějších zemských končinách nebývalo víno až do příchodu křesťanství takovou denní samozřej-

mostí, jakou bývalo u pohanských Řeků a Římanů. V žádném případě tím ovšem nechci popírat, že o soustavné pěstění vinné révy se na jižní Moravě a ve středních Čechách pokoušeli už staří Keltové, jejichž hradiska, takzvaná oppida, i menší osady se na našem území rozvíjely téměř čtyři sta let (4.–1. století př. Kr.), nebo Římané, kteří měli na jižní Moravě, u dnešního Mušova, vojenskou stanici (1.–2. století po Kr.), výrazně k severu vysunutou před severní hranici říše (*limes Romanus*), kterou tvořila řeka Dunaj. Slibný rozvoj vinařství doznal pak cézuru při násilném osídlení našich zemí germánskými kmeny, Markomany a Kvády, jimž byla keltská i vyspělejší římská kultura cizí – vždyť i proto je Římané nazývali *barbary*. Starobylá říše byla však v následující epoše, kterou nazýváme *dobou stěhování národů*, ještě více ohrožena ničivým vpádem Hunů, táhnoucích až odkudsi ze střední Asie.

Mezitím se však v samotném Římě udála velká duchovní proměna. Císař Konstantin Veliký (280–337) zastavil krvavé pronásledování křesťanů a ediktem milánským z roku 313 zrovnal křesťanství s tehdejší pohanstvím. Císař, povzbuzován svou matkou Helenou, jež nalezla na jeruzalémském kopci Golgotě zbytky Kristova kříže, dal postavit chrámy Božího hrobu v Jeruzalémě a Božího narození v Betlémě i chrám Boží moudrosti ve městě Konstantinopoli (Cařihradu, dnešním Istanbulu), které se později stalo centrem říše východořímské – byzantské. Byla to pak po celý středověk významná velmoc na pomezí Evropy a Asie a její zmíněná metropole si udržela až do doby moderní postavení druhého duchovního centra křesťanství ve světě.

Slované přišli do střední Evropy koncem 5. století a hned roku 623 se zapsali do knihy historie vítěznou bitvou s Avary, dalšími asijskými nájezdníky, pod velením franského kupce Sáma, u Wogatisburku. Po Sámově smrti (asi roku 659) se slovanský kmenový svaz rozpadl a další písemné zprávy, tentokrát již o Čechách a Moravanech, se objevují až za vlády franského krále Karla Velikého (768–814). Ten se snažil vytvořit z českých zemí nárazníkový vazalský stát, po vzoru podunajské Východní marky (*Ostmark*, dnešní Rakousko) – v míru odvádějící do říše náležitý roční poplatek a v bojích s Avary a jinými nomády pečující o obranu říše. Odtud, z misijního biskupství pasovského (*Passau*) a později řeuenského (*Regensburg*) šířil křesťanství. Z počátku 9. století pocházejí pak písemné zprávy o pokřtění několika českých velmožů v Řezně. Roku 822 je v historických pramenech poprvé jmenována země moravská.

Karel Veliký i jeho následovníci v čele franské říše usilovali o podmanění moravského státu, jemuž vládla mojmírovská dynastie knížat, takto nazvaná podle knížete Mojžíše I. (asi 833–836). Ruku v ruce se zbrojní mocí postupovali misionáři, kteří v rámci výuky křesťanskému náboženství nabádali k poslušnosti a oddanosti jedinému panovníkovi, franskému králi. To se přičilo nejvíce (velko) moravskému knížeti Rastislavovi (846–870), jenž poslal roku 861 poselstvo k byzantské-

Iluminace ze staré bible

mu císaři Michalovi III. do Cařihradu. Poselstvo se vrátilo na podzim roku 863, už s proslulými učenici a teology – Konstantinem (Cyrilem) a Metodějem. Oba věrozvěsti přinesli našim předkům *světlo víry pravé* (jak se zpívá v jedné nábožné písni), ale také překlad bible do staroslověnštiny, napsaný novým písmem *glagolicí* (z níž se pak později vytvořila cyrilice a azbuka). Tím nabyla cyrilometodějská misie velký význam kulturní i politický.

Víno nabylo v křesťanských krajinách téměř posvátného významu. Těžká, po celý středověk i novověk jen ruční práce na vinici byla hodnocena stejně, ne-li více jako práce na poli osetém žitem, které bylo nezbytné k přípravě chleba. Chléb a víno byly základem lidského života, to však, vzhledem ke své velké závislosti na dobovém klimatu a změnách počasí, potřebovalo nebeskou ochranu. Od konce 9. století, kdy kníže Svatopluk vyhnal z Velké Moravy žáky Metodějovy (+885), se ovšem duchovní organizace i samotná církevní liturgie velmi proměnily, protože skomírající Velká Morava (i počínající český stát) se definitivně přiklonila k církvi římské s latinskou liturgií.

Ve středověku víra prolínala veškerý život člověka i celé společnosti. Naplňovala každý den, sváteční i všední. A člověk mohl dokonale vykonávat své povolání i proto, že měl nad sebou určitého ochránce, patrona podle svého křestního jména a také patrona podle svého

povolání. Tak patronem vinařů byl **svatý Urban**, římský papež, který vykonával svůj duchovní úřad v době velkého a krutého pronásledování křesťanů, tedy ještě v pohanském Římě, v letech 222–230. Zemřel pod katovským mečem za císaře Alexandra Severa, který zavedl v císařském Římě vojenský pořádek.

V katolickém kalendáři je svatý Urban (s papežským jménem Urbanus I.) 25. května, jako ochránce proti bouřím, krupobití a blesku, které mohly způsobit velké škody ve vinohradech. Bývá zobrazován v mešním slavnostním ornátu, s papežskou tiárou (trojitou korunou) na hlavě, v ruce biskupskou berlu (byl biskupem římským). Nebo má papežský kříž, v druhé ruce drží knihu (Bibli) a na ní vinný hrozen. Kromě toho mívá při levém boku dlouhý popravčí meč.

Svatý Urban byl uctíván jako patron vinařů ve většině evropských vinařských katolických zemí, s výjimkou Švýcarska, Porýní a jižního Bavorska. Tam uctívali jako patrona vinařů svatého **Othmara**, který býval opatem slavného kláštera v Sankt Gallen na Bodamském jezeře (Bodensee) a byl při obraně kláštera v roce 759 nepříteli zabit. Bývá zobrazován s opatskou mitrou na hlavě a v ruce drží vinný hrozen, zatímco u nohou má vinný sud.

Antonín Grůza

Jak to zapsali kronikáři

Druhé pokračování opisů záznamů z kronik tak, jak to zapsali kronikáři, a to bez zásahů do textu a jazykové úpravy, mimo vysvětlivky.

Jak se u nás dříve hospodařilo

Dnes přetiskujeme zápis z rodinné kroniky Jakuba Petráska, písmáka, kronikáře a starosty obce, kde na straně 50 píše:

„Jako většina obcí venkovských, tak i naše obec byla vesměs zemědělská, tj. lid zdejší se živil jedině zemědělstvím, tj. tím, co mu půda poskytla a ti, co půdy vůbec neměli, živilí sebe a své rodiny u těch, kteří ji měli nadbytek, žádný nehledal jako nyní výdělku ve městech, snad u zedníků, v továrnách atd jako nyní. Bezzemci byli zaměstnání u sedláků jako mlatci a u těch se celou dobu letní i stravovali s celými rodinami a v době zimní se stravovali z toho, co si v létě prací ušetřili. Tehdy ještě nebylo strojů mláticích, žacích atd., tedy se všechno obilí žalo a mlátilo cepem. U každého rolníka byly mlatci tři, byl-li to rolník větší, tedy čtyři. Při mlácení byla vždy jedenáctá míra pro mlatce. Byla to práce velmi těžká a namáhavá, ale lid ten byl tomu zvyklý a mysliho se, že to ani jinak býti nemůže a práce tato trvala ode žní až do Vánoc a někdy i déle (*poznámka: obilí se po žních svezlo do stodol nebo vedle vjezdu do domů, kde bylo „skládání“*). Záleželo to na počasí a když bylo počasí suché lépe obilí pouštělo, bylo-li vlhko, šlo to slabo a pomaleji, anebo se namlátil plný zhrňák a větru nebylo, fukarů taky ještě nebylo, muselo se mnohdy čekat několik dní, až začne fukat větr, anebo fúkal hodně a nešlo to, protože se na mlatě točil, hned fúkl z té a za chvíli z oné strany, tedy se muselo čekat až potáhne stejnoměrně. Bude vás zajisté zajímat, jak se tá práce prováděla. Byla to práce pro třech šikovných lidí, a to už ti staří mlatci byli. K temu bylo potřeba tři dřevěné lopaty. Jeden mlatce si stoupl do zhrňáku (*poznámka: místo vedle mlátu, kam se shrnovalo vymlácené obilí*) a lopatou pěkně hodně nadlouho a hodně natenko vyhazoval namlácené obilí ven na mlat. Druhý mlatce měl tak zvanou smítěnku,

byla to metla na dlouhém ratisku na způsob dámského vějíře, tak jak jsou dnes kuchyňské moderní smetáky, jenže třepení bylo hodně delší, aby se lehce ohýbalo. Po každém vyhození zrní ze zhrňáku, když vítr plevy odfoukl sítěnkou lehce smetl hlavičky a ostí a jiného plevele tak, že obilí zůstalo čisté jako od fukaru. Až ho byla větší hromada, honem se čisté obilí odhrnulo stranou aby se mohlo pokračovat. Až bylo všechno obilí zvíto (*poznámka: větrem odváty nečistoty*) a vyčištěno přikročilo se k měření. Váh nebylo, tedy se měřilo. Jedna měřice obsahovala 4 čtvrtě. U větších rolníků se zpravidla měřilo na půlky. Půl měřice byla nádoba dřevěná asi jako dnešní vědro na víno, na bokách byly dvě železné uši ku zdvihání a na dvakrát nasypání do pytle byla jedna měřice. Dva mlatci nabírali lopatami obilí a sypali do čtvrti nebo půlky a třetí (zpravidla to dělal hospodář sám) obilí štrejchoval, totiž tak zvaným strejcholem obilí z nádoby zhrnul (*poznámka: jako pěnu z piva*) u Strejcholec byla pěkně ohoblovaná laťka, delší než nádoba. Dalo se při tom aji trochu šidit. Přitlačilo se hodně, zhrnulo se více obilí a bylo víc měřic (*poznámka: původní nádoba „měřice“ je uložena v depozitáři v obřadní síni na hřbitově*). Naopak, chtěl-li mlatce pro sebe větší míru nepozorovaně přitlačil lopatou obilí, aby to hospodář neviděl a obilí dosypal. Byl-li hospodář pořádný nikdy na tu čtvrt nehleděl a nějakou mlatcům přidal. Odvádka (*poznámka: něco jako dodírka u draní peří*) byla v mnohých usedlostech skoro malou slavností, hospodář dal dobrou večeři. Dokud se pěstovaly ovce, vždycky některá padla na odvádku, měl-li hospodář víno, zapíjelo se hodně vínem (u pořádných bylo vždy), neměl-li ho, pila se kořalka od žida. Nějaká ta čtvrt obilí se zanesla židovi a bylo pití dost. Mnohdy taková odvádka trvala přes půl noc. Přitom ovšem nescházelo hodně humoru a různých povídaček. Odvádky se vždycky zúčastnily i manžel-

ky mladců, aby tuto těžce vydělanou odnesli domů, a ne snad židovi, kde by jistě propadla zkáze. Naše obec měla ke konci 19. století 52 čtvrtlánů, 2 půllány a 2 podsedy. Jeden čtvrtlán měl 50 mír výsevky (10 ha), půllán 100 měřic a podsedek 45 mír. Tyto podsedy byly zbytky pozemků, které zůstaly při rozměření pozemků na lány, půllány a čtvrtlány. V naší obci je to důkazem, že k těmto dvěma podsedkům nepatřila žádná půda za dvorem, ani čtvrtě, ani padělky. Při každém skoro domě byla ještě nějaká ta míra pole tak zvaná svobodná. Byly to pozemky za Svodniců kromě Ochozí, Pastviska a Zajezeří. Tyto patřily ke čtvrtlánům. Těm svobodným se jednoduše říkalo vinohrady. Hrubé Úlehle, Tálky pod Koudelky a Pastviska byly až do roku 1850 obecní pastviny. V tom roce se rozdělily na pozemky a ke každému čtvrtlánu se přidělil jeden díl. Tedy jedna Hrubá Úlehla asi půl míry, pastvisku 1 míra, Tálek pod Koudelky asi ¼ míry a z toho se obci platil nájem. Ne velký, který byl obecním zastupitelstvem stanoven vždy na tři běžná léta. To bylo do roku 1898 a pak si tyto pozemky musel každý od obce vykoupit a knihovně připsat ke svému domu. Kdo to nemohl pro finanční nesnáze vykoupit, mohl si je vykoupit druhý. Platilo se za tyto

pozemky ve výměře asi 4 měřic (to je asi 80 arů) 220 zlatých (to je 440 Kč), které musely být ve třech letech u obce zaplacené, tedy každý rok jedna třetina. Jen asi 8 usedlíků nemohlo pro zadluženost tyto pro sebe vykoupit. Tálky u kostela byly též pastviny. Ty se též přeměnily v pole, jenže s tím rozdílem, že tyto tálky se přidělily zase k chalupám. Ke každé tehdejší chalupě byl přidělen jeden tálek ve výměře asi jedné měřice. Než se to rozdělilo, byly tyto tálky dány zdejšímu velkostatku na tři roky do nájmu z toho důvodu, aby byl dána lidem chudobným půda již zpracovaná, tito čin tento velmi oceňovali a schvalovali, jenže mnozí toto dobrodíní velmi zneužili a v krátké době je zase odprodali poněkud židům neb šibalům poněkud za kořalku. Chalupníci platili obci za tyto tálky 28 zlatých, to je 76 korun též ve tříletých splátkách. V té asi době se vyklučil obecní les tak zvaný Hájek nad Dlouhým (poznámka: část, zbytek v 60. letech minulého století) a takto získaná pole se dala do pronájmu a až v roce 1921 je obecní zastupitelstvo rozprodalo veřejnou dražbou jednotlivcům.

Václav Petrásek, kronikář

Rukoval jsem k PTP (výňatek z paměti autora)

Konec roku 1952, v uniformě PTP

Koncem září 1952 mě nepříjemně překvapil povolávací rozkaz k nastupu do vojenské prezenční služby. Mně došel po ročním odkladu a mému bratru Jarovi současně, jen dva týdny po odvodu. Podle celé řady instrukcí na rubu rozkazu jsme si obstarali tradiční dřevěné vojenské kufrы a teplákové úbory na cestu. Prvním ranním vlakem ve směru Zaječí jsme pak vyrazili k vojenskému velitelství v Židlochovicích. Na povolávacím rozkazu bylo právě ono uvedeno, nikoliv cílový vojenský útvar, jak se obvykle uvádělo. Od toho velitelství nás po důkladné registraci odvezli všechny autobusem do Brna, na krajské shromážděniště – na Zimní stadion. Tam nám asi tři papaláši (vyšší důstojníci) poskytli školení o tom, *jak naši lidově demokratickou republiku ohrožují imperialisti ze Západu, ale ti ve svých válečných choutkách neuspějí, protože nás chrání přítel nejménější – Sovětský svaz a jeho skvělá armáda, již po boku stojí i naše lidová armáda. Od zítřka budete i vy její součástí. Pomocné technické prapory, třebaže beze zbraně, mohou chránit klid a mír ve světě, stejně jako ozbrojené složky.* Od té chvíle jsme tedy byli *pětépáci* (PTP).

Kde však budeme v zelených *mundurech* s černými výložkami sloužit, jsme ještě dlouho nevěděli. Za večerního šera jsme ve čtyřstupech s kufříky v rukou pochodovali Brnem k hlavnímu nádraží. Až do vlaku, co stál na čtvrtém nástupišti, nás doprovázeli poddůstojníci, svobodníci či desátníci v uniformách. Vypadali jsme jak váleční zajatci, až na to, že naši strážci nebyli očividně ozbrojeni. Usadili jsme se ve vagoněch (třetí třídy), spoře osvětlených, s dřevěnými sedadly. Dvěře se zavřely, vlak se rozjel a naši strážci kdesi zmizeli a my se ptali jen sami sebe, kam nás vlastně vezou. Neseděl jsem u okna, ale přesto jsem se snažil pohledem zjistit, kterými stanicemi jsme už projeli. Vydržel jsem sotva po Lipník a pak jsem únavou usnul. Probral jsem se na nádraží v Žilíně voláním zdravotní sestry se dvěma kbelíky a sloupcem papírových *kelímků*, do kterých nabíraly

pitnou vodu na požádání z kbelíků naběračkou. Otevřel jsem okno a zamával na ně rukou: *Tady!* Vypil jsem hltavě hned dva kelímky a sedl si opět na své místo. Pak jsem si znovu zdřímnul. Probudilo mě až denní světlo a narážení železničních kol na výhybky. Zabočili jsme na lokální trať Poprad–Kežmarok–Podolinec.

Byli jsme v zatuchlém starobylém městečku Podolinci pod Belanskými Tatrami. Samotný Podolinec vznikl ve vrcholném středověku na obchodní stezce ze severních Uher do Polska, která se vinula údolím řeky Popradu přes Kežmarok, Podolinec a Červený Kláštor a směřovala horským sedlem do údolí pohraničního toku Dunajce. Celé to romantické okolí jsem měl možnost poznat až mnohem později. Tenkrát, po výstupu z vlaku, upoutal moji pozornost hlavně rozsáhlý „lágr“ na okraji městečka. Za vysokým plotem z ostnatého drátu tam stálo asi šest podlouhlých dřevěných baráků, krytých asfaltovanou lepenkou – zřejmě s ubikacemi pro mužstvo. Vedle nich tu stály, malebně rozloženy, menší dřevěné baráky, rovněž s prosklenými okny, velitelství, sklad výstroje a materiálu, marodka, a bez oken: kuchyně s jídelnou, umývárny, latríny a kdovíco ještě. Jara i já jsme byli přiděleni k různým četám, tedy do různých baráků. Mohli jsme se vídat, ale na delší setkání nebyl čas.

Hned po příjezdu jsme všichni *vyfasovali* dvě uniformy – cvičnou a vycházkovou. Vycházková byla nová, s černými nárameníky, kdežto ta cvičná se skládala ze staré, chemicky vyčištěné vojenské blůzy, třeba německé, bez jakýchkoliv distinkcí, a kalhot zase jiné barvy. Radost pohledět! S tou výbavou v náručí a černým kufrem v ruce jsem obsadil v ohromné *cimře*, kde nás pobývalo 72, horní postel nedaleko dveří. Kufr jsem dal pod dolní postel, vycházkovou uniformu, prádlo, zubní kartáček a jiné propriety jsem poskládal do horního dílu přidělené skříňky, která stála u hlav postelí, mezi nimiž byla uzounká ulička (při nočním poplachu se mohlo snadno skočit dolnímu nocležníku za krk). Po převlečení z cestovních tepláků do cvičné uniformy jsme utíkali k prvnímu nástupu na velké prostranství, náš *cvičák*, mezi baráky a řekou.

Jak vlastně vypadal všední den pětépáka v přijímači? V šest hodin ráno, ještě za šera, otevřela náhle noční služba dveře od naší ubikace dokořán a zařvala: *Budíčéééek!* Seskákali jsme z postelí, shodili ze sebe pyžamo a v trenýrkách, s teniskami na nohou, vyběhli na cvičák k ranní rozcvičce. Následovala ranní hygiena, mytí do půli těla v umývárně nebo na kraji řeky, když byly všechny kohoutky obsazené. Když bylo jasno, od té řeky byl úchvatný pohled na dvoutisícové vrcholy Belanských Tater zbarvené vycházejícím sluncem do růžova. Na ten pohled, jakkoliv jsem se třásl zimou, nemohu zapomenout. Ani na ten trapas, když jsem si pak sedl na skupinovou latrínu se spuštěnými kalhotami a vedle přistoupila nějaká šarže, jíž jsem chtěl zasalutovat. Již ve cvičných uniformách jsme šli s ešusem k snídani, kterou představovala černá „káva“ s krajícem chleba. Potom následoval rychlý úklid celé světnice, s urovnáním postelí, vyčištěním bot a urovnáním věcí ve skříňkách, což bylo následně velitelem světnice důsledně zkontrolováno. Další hodiny jsme denně trávili usilovným pochodováním, někdy se zpěvem písní, jako *Kolíne, Kolíne...* nebo *Vy stromečky okolo Rajčanky...* A pak tam byla nekonečná drezura na cvičáku: *K zemi! Vztyk! K zemi...* Dvakrát týdně, odpoledne, bývalo školení. Nějaký poručík, zástupce velitele pro věci politické (*politruk*)

do nás hustil obsah článku z *Rudého práva* nebo z *Tvorby*, o současné situaci ve světě či o tom, jak Sovětský svaz bojuje za mír atd.

V neděli odpoledne bývalo osobní volno. Většina kluků psala dopisy domů, přátelům, přítelkyním. Taky jim uváděla naši adresu, která zněla: X,Y, Vojenský útvar č. 2043, Podolinec, okres Poprad. Přitom jsem zjistil alespoň přibližné složení našeho kolektivu na světnici – asi jedné čety. Byli jsme v tom lágru za trest. Několik kluků z vesnice se tam ocitlo proto, že byli syny velkých sedláků – *kulaků*. Vzpomínám také asi na tři učitele, co nebyli politicky „prověřeni.“ Vedle mne na posteli v patře spával floutek z Brna, který byl asi rok v kriminále kvůli menší krádeži. Taky tam byl mladík, kterého jsem tipoval na zběhlého bohoslovce. A mezi tím byli roztroušeni také cikáni. I v tom malém vzorku (v Podolinci byl asi jeden prapor pětépáků) jednoho tábora se ukázal výběr politicky nespolehlivých živlů. Prostředky, jimiž se na ně působilo, se dají shrnout do tří slov: izolace, drezura, vymývání mozků. Útvary PTP byly v československé armádě vytvářeny od roku 1952 za ministra národní obrany Alexeje Čepičky.

S postupujícím časem se dny krátily a teploměr klesal níž a níž. Velení si jaksi nevšimlo, že bychom potřebovali zimní uniformy a otop do našich baráků. Moje tělo na ty změny reagovalo otokem kolena. Šel jsem na ošetřovnu, tam mi změřili sedimentaci i teplotu: doktor to posoudil jako revmatismus a nařídil mi na týden klid a předepsal acylpyrin. Tak jsem polehával na cimře, kde se ještě netopilo a chouli se pod tenkou dekou na své posteli u okna s jednoduchým, již popraskaným prosklením. Po týdnu doktor rozhodl, že druhého dne ráno se vypravím, ještě s jedním kolegou, vlakem do vojenské nemocnice v Ružomberku.

Tak se i stalo. Celá cesta zabrala tři dny, z toho necelé dva padly na prohlídky, odběry krve, rentgeny a další vyšetření. Podrobnou lékařskou zprávu mi dali do velké papírové obálky, důkladně zalepené: *Pro ošetřujícího lékaře*, stálo na ní. Tu zprávu jsem nikdy nečetl. Nicméně do tří dnů jsem byl *kvůli zdravotnímu stavu* z prezenční vojenské služby propuštěn, a sice s odkladem. Dostal jsem o tom potvrzení s razítkem, jež bylo nutno (do tří dnů) předložit na příslušném okresním vojenském velitelství, sbalil jsem svůj černý vojenský kufr, navečer jsem se rozloučil s Jarou v sousedním baráku a druhého dne zrána, ve vycházkové uniformě, odjel vlakem domů. Bylo to těsně před Vánoce 1952.

Nestačil jsem už podat zprávu rodičům, takže jsem je svým příjezdem docela překvapil. Tím přerušením pětépácké vojny jsem ušel osudu svého bratra Jary, který strávil u PTP dva roky v partě dřevořubců ve Smrekovici v Nízké Fatře nebo se vyhnul dvouleté robotě v uhelných dolech u Karviné, kterou musel absolvovat kamarád Tonda Petrásek. Jediné, co tehdy kalilo moji radost, byla nejistota, za se mi podaří i v roce 1953 získat další odklad ze zdravotních důvodů, nebo naopak na podzim opět vyrazit s černým kufříkem do jiného zapadákova, jako byl Podolinec.

Poznámka autora: O 40 let později, až po sametové revoluci, se objevila kniha a pak film Černí baroni. Díval jsem se na něj se svou ženou v teple obýváku a pak jsem jí řek: *Víš, ono těch absurdností tam bylo taky dost, ale té srandy málo!*

Antonín Grúza

Soudnička z Lidových novin, která vyšla 14. 12. 1893

Krvavá noc v Bořeticích

Občas se do redakce BL dostane něco zajímavého z minulosti obce. Tentokrát to byl výstřižek z Lidových novin od paní Petrášové, starostky Morkůvek, kde je popisován soud s občany z Bořetic.

„Státní návladnictvo praví, že v Bořeticích u Hustopeč jest chasa tak zpustlá, že není div, že při každé příležitosti lidský život přijde na zmar. Tvzení toto nejde Vám na mysl, pohlédnete-li do očí žalovaného Františka Šťavíka, 21letého čeledína z Bořetic, anebo vidíte-li před sebou svědka Tomáše Kadlece, synka rolnického též z Bořetic. Jasně jejich modré oko, chování slušné, poměrně uhlazené, výpovědi určité, místy přímo logické, poráží výrok tento a vyvrátily by jej docela, kdyby zde nebylo faktu, které stálo životy dvou lidí, radního Josefa Kadlece a jeho syna Františka. Stalo se to takto. Večer 24. září vrazili do hostince Václava Mullera bořetičtí chasníci vedeni jsouce Janem Hasíkem a poručili si kořalky. V hostinci byli starosta Lebeda a radní Kuchynka. Na radního Kuchynku měl Hasík od měsíce srpna s kopce, dostal se totiž Hasík do vyšetřovací vazby pro zločin krádeže a v domnění, že Kuchynka je toho původcem, přísahal mu pomstu. Ten den 24. září byl tak v nejlepší náladě k provedení své výhrůžky. Chasníci spustili v hospodě pekelný rámus, takže byl starosta nucen zakročít, tím ovšem přilil olej do ohně. Chlapci shrnuli se na starostu i na radního a začali s nimi hádku. Proto dal starosta svolat radní a obecní výbory na pomoc a ti přišli právě včas, kdy byla hádka největší. Protože žalovaný František Šťavík dělal největší rámus, sebrali ho a zavřeli do šatlavy, která se nacházela na dvoře téhož hostince. Z toho povstala nová vřava mezi chasníčky. Pustili se do slavného obecního zastupitelstva, jiní pak šli k šatlavě, urazili zámek a osvobodili zavřeného Šťavíka, který v první ráži křičel „Dnes musím nekeho zabit“. Do ruky připleťl se mu radní Kuchynka, který se ho ptal, jak se dostal ze šatlavy a odkud je ten zámek, který má v ruce. Šťavík odpověděl lapidárně, praštil Kuchynku zámekem do oka a nyní začala bitka. Kamení létalo na obecní výbory. Radní Kuchynka svalil se k zemi zraněn a výbor Josef Kadlec dostal takovou ránu kamenem do hlavy, že ještě téže noci skonal. To bylo první jednání krvavé řeže. Pro ni byli odsouzeni všichni mladíci do těžkého žaláře, mezi nimi též nynější náš obžalovaný Šťavík, který dostal patnáct měsíců. Byli žalováni pro těžké ublížení na těle. Nastává druhé jednání. K jedenácté hodině téže noci přiběhl před Šťavíkovou chalupu František Kadlec, syn zabitého nesa na ramenou hnojné vidle a křičel, že všechny Šťavíky musí pozabíjet, protože mu zabili otce. Starý Šťavík vyšel ven a napomínal Kadlece, aby se mírnil a šel domů. Kadlec však neustále křičel a nadával. František Šťavík zdvihl kdesi cihlu a pustil se s Kadlecem do hádky. V tom dopadly vidle

na hlavu starého Šťavíka takovou silou, že se Šťavík svalil a vidle se přelomily. Obžalovaný vida to, vši silou hodil cihlu po hlavě Kadlece a zasáhl ho do čela. Brzy se však chopil topůrkem od vidlí, které mu v ruce zůstalo, praštil několikrát obžalovaného a pak prchl s bratrem Tomášem, který mu přispěchal na pomoc. František Kadlec přišel domů, obvázal si hlavu, ale nestěžoval si. Druhý den šel do Pavlovic k lékaři, pak si lehl a už nevstal, v listopadu zamřel. Lékaři praví, že skonal následkem rány, kterou mu zasadil Šťavík. Následkem toho je František Šťavík postaven před porotu pro zločin zabití podle § 190 a 192 trz.

Obžalovaný nepopírá skutek, vida, že Kadlec praštil otce vidlemi, a ze strachu, že by i jemu se mohlo něco státi, hodil po Kadlecovi cihlu. Viděl, jak mu dopadla na hlavu, viděl, jak se Kadlec svalil, dostal od Kadlecova bratra Tomáše ránu nožem do hlavy, že se svalil, a na to prý ho Kadlecové tak zbili, že zůstal bez vědomí ležet. Svědek Tomáš Kadlec, bratr zabitého, celkem potvrzuje výpovědi Šťavíkovy, pouze to popírá, že by ho byl pichl nožem. I ostatní svědci vypovídají jako Šťavík.

Porotcům předložena byla otázka směřující k zločinu zabití a na ni jednohlasně odpověděli „ano“. Následkem toho byl odsouzen Šťavík do těžkého žaláře na 15 měsíců. S dřívějším trestem odsedí si tedy Šťavík 2 a půl roku. Letos měl nastoupit službu vojenskou, počkají na něj“.

Ve většině tehdejších novin vycházel na konci 19. století, a hlavně v první polovině 20. století sloupek „soudnička“, kde autoři zajímavou a čtivou formou informovali o soudních kauzách. Za první republiky byl velmi populární a psali je jedni z nejlepších redaktorů novin. Například v Lidových novinách je psal od roku 1908 Rudolf Těsnohlídek a ve 20. a 30. letech to byl Karel Poláček. Mnoho jejich soudniček vyšlo knižně a v druhé polovině minulého století bylo i zfilmováno. Tam byl také konec soudniček, když se z nich stala „černá kronika“. V této soudničce je dobře popsáno i prostředí, kde se první část příběhu koná. Je to skutečný popis obecního hostince, kde v té době byl i obecní úřad, kde se o obecních věcech jednalo většinou právě v hospodě a kde proto seděl i starosta Lebeda s radním Kuchynkou a se dvorem, kde v té době byla i šatlava, ledovna a chlěvy. Dobře je popsána i tehdejší zvyklost, kdy celé obecní zastupitelstvo se podílelo na udržování pořádku při zábavách a o hodech, kdy členové zastupitelstva měli „pohotovost“ na místě (nebo i doma) a odměnou jim byla konzumace „biřtli“ (klobásků) na účet obce. V případě, když se strhla rvačka např. i v hospodě, museli se neprodleně dostavit vyzbrojeni nějakým donucovacím prostředkem.

Václav Petrásek

Odebíráte náš YouTube kanál?

YouTube kanál Bořetický zpravodaj má nové videoreportáže: <https://www.boretice.cz/videozaznamy>.

- Obec se připravuje na velké investice.
- Místní i přespolní farníci uctili sv. Annu.
- Bořetičtí zastupitelé jednali nejen o rekonstrukci obecních bytů.
  - Nové vedení okresních hasičů bylo voleno v Bořeticích
  - Bořetičtí hasiči vyjíždějí za záchranou života.
- Bořetičtí hasiči vyjíždějí za záchranou života – jakou mají výbavu?
- Dětem i učitelkám se stýská – výuku na dálku však musí zvládnout.
  - Ne každá obec má svůj sběrný dvůr, Bořetice ano.

Základní škola a Mateřská škola Bořetice, okres Břeclav, příspěvková organizace

Distanční výuka – děti se těší do školy!

Školní rok 2020/2021 byl slavnostně zahájen v úterý 1. 9. 2020 v tělocvičně. Přestože v tento den velmi přšelo, byl to krásný a slavnostní okamžik nejen pro 11 žáků 1. třídy, ale i pro všechny ostatní školáky. Po jarním uzavření škol se většina dětí do lavic těšila. V tomto školním roce navštěvuje základní školu 56 žáků. Naši noví prvňáčci jsou moc šikovní, ale bohužel se nestihli ani pořádně rozkoukat a už nám školu na základě mimořádného opatření opět zavřeli. I když jsme neustále ze sdělovacích prostředků slyšeli, že 1. stupeň se v žádném případě zavírat nebude, od 14. 10. ve škole probíhala distanční výuka, kterou jsme brali jako nutné opatření. Pedagogičtí pracovníci byli proškoleni na práci v systému Google Classroom, s žáky se každý den spojovali přes Google Meet. Přes veškerou snahu učitelů, dětí i rodičů v naší škole přetrvává názor, že distanční výuka pro 1. stupeň není vhodná, její jedinou výhodou

je, že se děti opět těší do školy! Dětem chyběl nejen každodenní režim, osobní kontakt s učiteli, ale především spolužáci a kamarádi. Ve středu 18. 11. se k prezenční výuce vrátili žáci 1. a 2. ročníku. Článek píšu v době, kdy věřím a těším se, že zbývající třídy nastoupí do školy v pondělí 30. 11. a společně s dětmi si užijeme adventní čas – budeme kromě klasické výuky vyrábět přáníčka, péct perníčky, společně si vařit voňavý čaj, poslouchat koledy, rozdávat dárečky, zkrátka si chceme užít pohodu před nejkrásnějšími svátky v roce.

Jménem všech pedagogických pracovníků základní školy děkuji všem žákům za výborné zvládnutí distanční výuky, jejich rodičům za perfektní spolupráci a všem, kteří mají naši školu rádi a drží nám palce i pěsti, přeji krásné vánoční svátky a hodně zdraví v novém roce.

Ivana Macháčová, ředitelka školy

Podzim v naší mateřince

**Bylo, nebylo, v září slunce svítilo,
a když nesvítilo, nám to nevadilo.**

Podzim se nesl v duchu rýmování, velkých a malých vycházek, pozorování přírody, sbírání přírodnin, tvoření z nich – prostě, jako vždy.

Naše podzimní rýmování

Kaštan – kašpar, oříšek – pelíšek, mlha – plha, deštík – peštík – deštník, šustí – šustí, rýma – prima, vlk – mlk, plech – mech, čajíček – balíček, skořice – bořice, vajíčka – slepička, zajíček – malíček – špalíček, kočka – vločka – očka, listí – šustí, ježek – pežek, dráček – vláček – mráček, šiška – myška – liška – spížka, muška – puška, pavouček – palouček, rozinky – čičinky – hrozinky.

Září, říjen, listopad – podzim, ten má každý rád

Co se tady událo – nebylo zas tak málo.

Září:

- výlet do Velkých Pavlovic – návštěva kynologického klubu s ukázkou výcviku služebních psů,
- návštěva hasičů v Bořeticích s výkladem a prohlídkou hasičských aut,
- pohádka: „Budulínek“.

Říjen:

- ZOO Hodonín s výukovým programem „Hrátky se šelmami“, krmením zvířat a prohlídkou,
- sbírání přírodnin, výprava za turkyniskem s pochodem po dědině,
- společná výroba draka a strašáka z turkyniska a šustí,
- pohádka: „Tři medvědi“.

Listopad:

- galerie podzimních výrobků před MŠ,
- pečení granoly z oříšků a vloček,
- sbírání podzimních pokladů do čajovny (šípky, pampelišky, růže...),
- Martinská čajovna s vyhodnocením podzimního tvoření,
- pohádka: „O veliké řepě“.

Protože nebylo možné se společně scházet v MŠ s rodiči – veškeré aktivity se konaly bez jejich přítomnosti, ale přitom za úzké spolupráce s nimi. Jinak to ani nejde.

Přejeme všem krásné dny.

Kolektiv učitelek z Mateřské školy Bořetice

Podzimní tvoření ze šustí

1. třída

Přejeme všem krásné a veselé Vánoce, a hlavně hodně zdraví.

Prvňáčci

2. třída

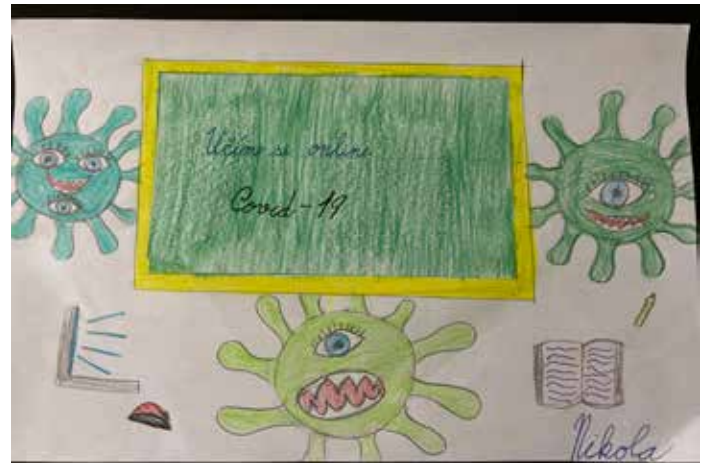
RADOSTNĚ PROŽITÉ
VÁNOCE S RODINOU A PŘÁTELI

3. třída

Sotva jsme si začali zvykat na učení, zopakovali jsme si i vynechané učivo z jarní distanční výuky a už nám 10. října zavřeli školu. Nyní se učíme opět na dálku přes počítače. Každý den se spojíme s panem učitelem nebo paní učitelkou, abychom se společně učili. Doufáme, že se opět brzy vrátíme do školy. Už se těšíme na své kamarády.

Žáci 3. třídy

Online výuka je zábavná.

Už aby to bylo na máma, ve škole je to PARADA!!!

Učit se ve domova je nudas chybí mi kamarádi. A ve škole mám holépeny s učitelkou. Chci aby som sa vrátil do školy.

Už se těším na vánoce. Jak budeme přebírat perníčky a cukroví. Mikuláš Glóza

Utracený kocour

Osvojenému kocourovi Waldovi už jsem psala. No a on se mi o prázdninách zahovlal. Křídala jsem ho všude. Byla jsem moc smutná. Už jsem se s ním rozloučila. No a předstíral si, po třech měsících se mám vrátit domů. To by mě zajímalo kde celou dobu byl?

4. třída

Chybí nám škola, naše třída, kamarádi, paní učitelky, pan učitel, prostě všichni, s kým se ve škole potkáváme. Následující básničku jsme složili pro čtenáře a čtenářky Bořetických listů, aby věděli, jak to cítíme. Přejeme všem lidem klidné Vánoce a do dalšího roku zdraví, zdraví a zdraví.

**Alexander Dávid, Veronika Lejsková, Kateřina Novotná,
Jaroslav Springer, Štěpán Šebesta, Anna Šebestová, Mikuláš Sokol,
Marie Hamalová, třídní učitelka**

Už jsme dlouho doma,
naše škola na nás volá.
Učení je distanční,
už jsme z toho nešťastní.
Vzorně u počítače sedíme,
paní učitelky na monitoru vidíme.
Snažíme se všechno chápat,
učit se dálkově není dobrý nápad.
Chybí nám přestávková „vybika“ a taky trochu zlobení,
což je pro naši paní učitelku oblíbené koření.
Čeština, angličtina, matika, vlastivěda, přírodověda – to se stále točí,
brzy budeme mít z počítače vykoukané oči.
Ve škole bychom už byli rádi,
chybí nám naši třídní kamarádi.
Na dálku na vás máváme,
těšíme se, až se setkáme.

Kde si cítím bezpečí?
Urodil jsem se v Bořetovicích
Hráje mi lalečky
Mám v srdci opov:
Když se cítím bezpečí v bezpečí domova v rodině a s
lidskými přáteli.
Bořetice rodina mě ochrání a domo do své rodiny.
Bezpečí a útul domova, protože do mého
srdce rodina a přátel.

rodina, domo, přátel

V POSTELI, PROTOŽ E MÁM
MEGA DEKU.
VENKU, PROTOŽ E, KDYŽ SE NĚCO
Hraje i tak odlehčeně.

4. třída

Neštěstí začalo v 4. třídě
paní učitelka Maruška
facilelly
nechtěla kluci
končky
mami přeměnila
na školku ne mamišičku

Netopýr
Igor kováč, Ivo, kompasník,
pominutěly

Škola má své
společnosti. Malba, umění, výtvarník.
Časová tabulka.

LITOMYŠL
MÁ 1000 OBYVATEL
NARODIL SE TAM BEDŘICH
JE TAM ZÁMEK.

Přibyslav

Přibyslav je město v okrese Havlíčkův Brod v Kraji Vysočina. Má 3991 obyvatel. Město má se nachází od uchařského národního parku Přibyslava a Polno.

Bydžov

V České republice je Starý Bydžov a Nový Bydžov. Nový Bydžov je město v Starém Bydžově. Obec. Obec má blíže k městu Brno.

NETOPÝR
Jeho jediný srovnání
který létá.

HLODAVEC

SLEPÝŠ

Je to kováčský nástroj. Je to nástroj pro dřevě. Je to nástroj pro dřevě.

RUZYŇ

Ruzyň je letiště hlavního města Prahy. Je to druhou největší pražskou letiště.

- V ruzyňském letišti se nachází velké množství letišti.
- V centru letišti Ruzyň se nachází velké množství letišti.

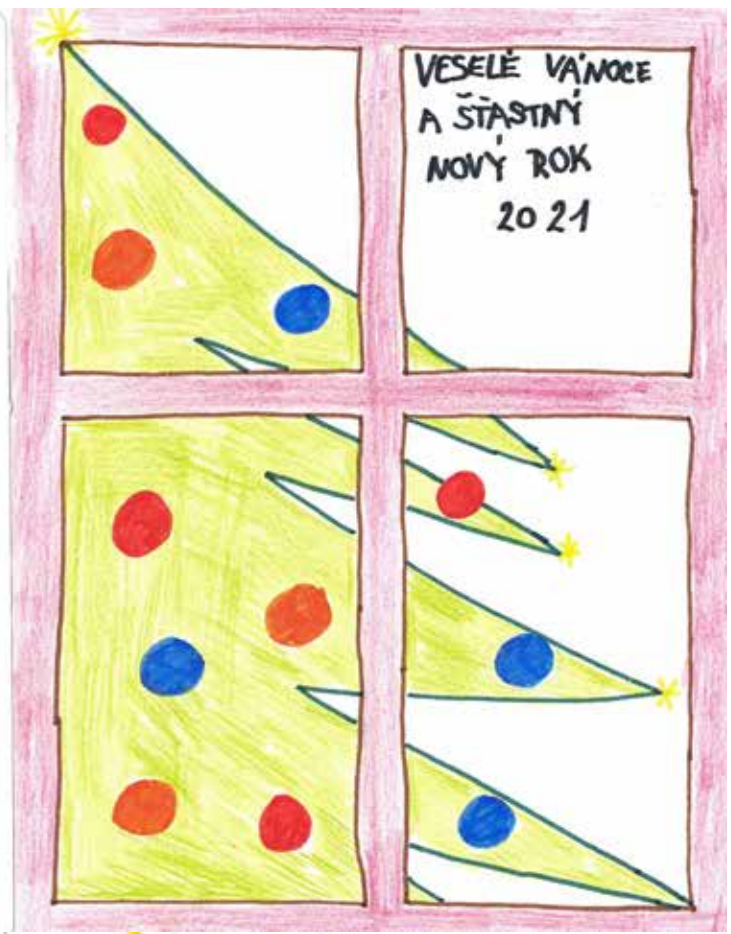

5. třída

Učíme se doma

memusím ležat v TV,
 + nemusím brzo vstávat,
 mám svůj úloh
 naučím se pracovat s počítačem
 naději by jsme se učili
 ve škole, seba se video,
 někdy paní učitelku
 neslyšíme, jsem víc sám,
 chybí mi kamarádi

Přejeme Vám krásné Vánoce

3 lžice malinového sirupu
 2 lžice citronové ml štávy bílé
 2 lžice rozinek
 1 ks skořicové tyčinky
 3 ks hrábčů

VÁNOČNÍ PUNČ

Vánoční punč
 250ml jablčného moštu
 250ml pomerančové šťávy i s dužinou
 250ml vody
 2 sáčky ovocného čaje nebo
 2 lžice sypaného čaju z 1 litru
 2 jablčka
 2 pomeranče
 2 mandarinky
 rozinky nebo sušené brusinky
 2-3 svíčky skořice 10 hrábčů
 2 badyáň
 med na doslazení.
 přeji veselé vánoce a
 pohodu.

Vánoční ozonáč

na vánočních nám
 náda ten blud se
 jsme všichni po kromě
 rozbalíme dárky
 napíšeme si hodně
 radosti štěstí a
 nejdeme nemocní
 rozdáme jablčka
 sápneme svíčky
 hrábem si s motěm a nejdem.

Sportovní dopoledne na naší škole

Ve středu 16. září se na fotbalovém hřišti v Bořeticích v rámci Evropského školského sportovního dne (ESSD) uskutečnilo sportovně-pohybové dopoledne pro žáky základní školy. Akce byla zahájena hromadnou rozcvičkou. Pro žáky 1.–4. ročníku bylo připraveno celkem šest disciplín zaměřených nejen na sportovní zdatnost, ale i na obratnost a přesnost. Děti si za doprovodu paní učitelek postupně vyzkoušely všechny disciplíny. Na správné provedení a dodržení všech pravidel dohlíželi na stanovištích žáci 5. ročníku. Během vyhodnocení si soutěžící krátili čas kopanou a vybíjenou. V rámci každé třídy byly oceněny tři nejlepší výkony v součtu všech disciplín. Odměnou byla sladká medaile, památeční diplom i věčná cena. Drobnou sladkou odměnu ale získaly za svou šikovnost po právu všechny děti. Počasí nám přálo na výbornou a tak se i za dodržení hygienických opatření celé dopoledne vydařilo.

Jakub Kostrhun, třídní učitel 3. třídy

Školní družina má velké plány

Dlouho jsme se ve škole neohráli a už jsme, bohužel, museli provoz školní družiny kvůli nařízením vlády přerušit. Od začátku roku jsme ale stihli hodně věcí. Osvojili jsme si pravidla školní družiny a hezky jsme se jimi řídili, a také jsme si osvojili režim činností ve školní družině. Každé pondělí probíhají zájmové činnosti, které se budou opakovat v následujícím pořadí: Angličtina hrou, Malí kuchaři, Keramika a Pokusy. V rámci zájmových činností jsme v říjnu stihli Angličtinu hrou, kde jsme si procvičovali barvy, a Malé kuchaře, kde jsme si připravili nastrohaná jablílka s cukrem a skořicí. Každé úterý

a čtvrtek čteme pohádky s porozuměním, středy máme vyhrazené na výtvarné práce a pátky jsou takové oddychové, kdy barvíme omalovánky, prohlížíme časopisy, luštíme, doplňujeme anebo kreslíme. Tento školní rok nás budou provázet zvířátka. V září to byla myška Hryzalka, v říjnu moudrá sova a v listopadu to měl být statečný jezeček, kterého jsme bohužel nestihli. Pevně věříme, že se budeme moct co nejdříve vrátit zpět do družiny mezi kamarády.

Radka Šebestová, vedoucí školní družiny

Exkurze školčátek do kynologického klubu ve Velkých Pavlovicích

Bazárek s hadříky již popáté a opět spojen s charitou

Mám velkou radost, že navzdory nepříznivé době a novému termínu si cestu na již pátý Bazárek s hadříky našlo tolik lidí – kolik přesně nedokáži odhadnout, ale jak se říká: „dveře se v Kulturním domě v Bořeticích netrhly“ a návštěvníci si odnášeli tašky plné pokladů. V sobotu 19. září se nás setkala rekordních 19 prodejkyň, které nabízely od triček po kabáty. Nevím jak vy, ale já si odnesla nespočet krásných kousků a porušila svou zásadu – nepřinesu si domů více věcí, než jsem dala na prodej... bohužel mé přesvědčení padlo při procházení plných stojanů a stolů mých milých prodejkyň.

Stejně jako v loňském roce, tak i letos jsme se rozhodli podpořit dobrou věc a na akci jsme podpořili brněnský Dům pro Julii. Domeček-pokladnička, který nám na Bazárek zapůjčili, se v průběhu Bazárku pomalu ale jistě plnil a spolu s prodejem propagačních předmětů se částka nakonec vyšplhala na neskutečných 20 084 korun. Peníze poputují na výstavbu dětského hospice a já ještě jednou děkuji všem, kteří přispěli a podpořili tento projekt.

Co říci závěrem? Budeme se na vás těšit na šestém Bazárku, který se (snad) uskuteční na jaře 2021 a jistě bude opět stát za to!

Klára Vyhnáková

Krušnohorské dřevěné hračky pro děti z Bořetic

Obec Bořetice obdržela balík s ručně vyřezávanými hračkami a tímto dopisem:

V Janově 4. 10. 2020

Vážení Bořetičáci,

přes 15 let jsem jezdil po jarmarcích s krušnohorskými dřevěnými hračkami (převážně po Německu). A už mě to nebaví, tak dělám výprodej skladových zásob. Tak Vám to posílám na předvánoční jarmarček. Možná by z toho šla udělat tombola. A nic za to nechci.

Zdravíme a ať vzkvétají Bořetické noviny i do dalších let.

Šafránkovi, Loupenická ul. 3, Janov u Litvínova

Touto cestou děkujeme za darované hračky, které jistě udělají radost dětem v naší mateřské školce.

František Petrásek, starosta

www.bořetice.cz

kontakt na správce webu: webbořetice@seznam.cz

Bořetičtí hasiči vyjíždějí za záchranou života

Životy Jihomoravanů, kteří náhle zkolabují, pomáhají zachraňovat takzvaní first responderi – proškolení lidé, kteří na místo dorazí dříve než záchranáři a mají k dispozici automatizovaný externí defibrilátor ve zkratce AED. Od roku 2019 vyjíždí s AED i jednotka SDH Bořetice a od té doby se zúčastnili 14 záchranných akcí.

Projekt first responder začal v roce 2013 tam, kde bylo problematické dodržet zákonný dojezd záchranné služby – na pomoc tak byli vytipováni policisté a hasiči.

„Je potřeba říci, že to není suplování záchranné služby. Vždy odesíláme defibrilátor, vyjíždí i nejbližší posádka. Není to tak, že na místo pošleme hasiče a uvidíme, co se bude dít. Hasič nebo policista je na místě jako úvod, aby byl někdo schopen zahájit kvalitně život zachraňující úkony a pacient měl lepší prognózu přežití,“ říká Antonín Truksa, koordinátor projektu AED.

V současné době se v rámci Jihomoravského kraje nachází téměř 100 přístrojů ve složkách IZS. Z původních 8–10 % primárního přežití se procento navýšilo na 20. Každý rok je tak prokazatelně zachráněno 15 osob za pomoci first responderů, mezi které patří také bořetičtí hasiči. Operační středisko hasičů tak naši jednotku vysílá k příhodám v okolí Bořetic.

„V Bořeticích se rozezná siréna, klukům z jednotky přijdou SMSky a tak víme, že máme utíkat na hasičku. Vezmeme veškeré vybavení, sedneme do auta a co nejrychleji se přesuneme na místo, kde máme od záchrany nahlášen výjezd. Jakmile přijedeme na místo, máme ka-

ždý určeny své úkoly. První člověk udělá základní prohlídku a zjistí, zda to, co máme nahlášeno, je pravda – zda je v bezvědomí, dýchá. Pokud je v bezvědomí a nedýchá – připojujeme AED,“ říká Tomáš Langer, velitel jednotky SDH Bořetice. Přístroj sám vyhodnotí, zda člověk potřebuje výboj, po případném výboji je zahájena masáž srdce.

Ne všechny jednotky dobrovolných hasičů vyjíždějí k záchraně životů. Bořetická jednotka však o pořízení přístroje zájem měla.

„Obec se na žádost naší jednotky rozhodla zakoupit AED a veškeré příslušenství na konci roku 2018. Bereme to jako bonus pro naše občany, jelikož je při zástavě srdce důležitá rychlost – pokud máme jednotku, která je vybavena AED, tak se pomoc k člověku dostane rychleji. Co se týče financí, tak nejvyšší položkou výbavy jednotky bylo očkování, protože chceme, aby se členové jednotky cítili v bezpečí (žlutěnka A, B),“ říká místostarosta obce Jiří Michna.

Celkové náklady za výbavu a očkování se vyšplhaly do výše 180 tisíc, avšak cena jednoho zachráněného lidského života je v porovnání s touto částkou nevyčíslitelná.

Klára Vyhňáková

I v Bořeticích se líhnou mistři

Brácha (Jaroslav Bureš jr.) jako malý neustále hleděl k nebesům. Netoužil po tom být astronautem, pilotem, ani nehledal tíživé otázky bytí a nebytí (ovšem to možná taky), ale koukal po poštovních holubech, které dokázal za letu identifikovat v rámci sekund. Holubi – potkani s křídly, kteří somrují, přenášejí nemoci a žádná památka jim není dost svatá a neunikne jejich „zabělení“.

Přestože jsem holubičí povahy, tak jsem tyto tvory opravdu nesnášel. S Pájou jsme si hráli na mistry světa v hokeji a já jako dominátor lapač tenisáky na našem dvoře. Bohužel brankoviště bylo v těsném sousedství holubníku a já místo ledové tříště vyklepával z dresů... však víte.

V dospívání jsem tedy místo hokejky vzal do ruky sedmičku a po dlouhých nocích mě probouzely přílety holubích závodníků, protože závody se z neznámého důvodu konají většinou v sobotu dopoledne. Bratr Jaroslav pískáním volal své „ovečky“ do jejich svatyně (holubníku). Navíc se u závodů hlasitě debatovalo s ostatními holubáři, protože průměrný věk holubáře je něco kolem 96,5 roku a většina těchto chlapců je nedoslýchavých (pravděpodobně z neustálého pískání).

Bratr ovšem jako první vylétl z hnízda a migroval do vedlejších Pavlovic. Časem mi začalo pískání chybět a vztah k holubům se začal měnit. Holubi rozhodně v Ostende (belgické město u Severního moře) nesedí na patníku a teskně nevrkají „kde je dům holubí“, ale ti nejlepší uletí téměř tisíc kilometrů ke své holubičce i za méně než 10 hodin. Jejich schopnost orientace, rychlého letu a výdrže z nich činí nejen skvělé sportovce, ale i válečné hrdiny, kteří za obou světových válek zachránili nespočet lidských životů.

S Pájou jsme si dávno uvědomili, že se mistry světa v hokeji nestaneme, nicméně z nejstaršího bratra Jaroslava se opravdu mistr stal a já bych se s vámi rád podělil o jeho rozhovor pro časopis Poštovní holub s Jaroslavem Novotným.

Jak jste se dostal k poštákům?

Začátek chovu poštovních holubů se u mě datuje na podzim roku 1996, kdy mi bylo 12 let. Na jaře 1997 jsem si s dvěma kamarády přinesl od chovatelů z Velkých Pavlovic asi 20 holoubat a v létě s nimi začal závodit. Pan Vašek Lůbal nám totiž řekl, že pokud chceme holoubata, tak musíme závodit. Kamarádi odpadli, já vytrval. Byli to holubi starých tvrdých linií od pana Lůbala, Procingera, Kostrhuna a Říkovského. Spolupráce s pane Kostrhunem stále pokračuje. Posledních šest let si měníme holoubata. Od toho začátku jsem nevynechal ani jednu sezónu v OS Jižní Morava (nyní v OS Hodonín).

Do roku 2010 jsem závodil v rodných Bořeticích a od té doby žiji a závodím ve Velkých Pavlovicích. V Bořeticích jsem létal vdovství a po přestěhování jsem první rok zkusil polopřirozenou metodu. První roky byly výsledky dobré, ale výkon šel pomalu dolů. Proto jsem se rozhodl, že v letošní sezóně zkusím opět vdovství, a to klasické pouze se samci. Chovám do 100 ks holubů včetně 8 chovných párů.

Jak je možné se prosadit v konkurenci chovatelů, kteří nasazují více jak 100 holubů na závod?

Letos jsem se rozhodl nezaměřovat na mistrovství OS Hodonín kvůli malému počtu závodníků, ale letět celostátní mistrovství, mistrovství Moravy a Slezska a mezinárodní mistrovství, kde jsou menší série. Dva závody, které jsme letěli jen pro body oblastního spolku Hodonín, jsem vynechal a holuby pošetril.

Celý tým byl v super formě a mě se ukázalo 5 super závodníků na které jsem se mohl spolehnout. Závody v mistrovství Moravy a Slezska (MMS) a pásmu Jih, Jih + Střed jsou pro mě TOP závody a snažím se na ně zaměřovat. Je to velká motivace nasazovat proti všem chovatelům v MMS. Nebojme se létat takové závody v konkurenci nejlepších chovatelů celé Moravy, každý závod je jedinečný a může přinést radost právě Vám, co poletíte. Mým přáním je zachování těchto závodů.

Jaký je dnes genetický základ úspěšného týmu?

Chovnou voliéru tvoří 8 párů se zaměřením na středně dlouhé a dlouhé tratě. Zhruba jedna třetina chovných holubů pochází z úspěšných závodníků v testovacích stanicích. Velkou část tvoří i moji bývalí úspěšní závodníci. Opravdu se nezaměřuji na nějaké konkrétní linie či chovatele.

Jaké nároky máte na výkon holoubat?

Celou první líheň od závodníků a chovných si nechávám jen pro sebe. U chovných je to i druhá líheň. Šest holoubat vyberu do TS. Mladé krmím kvalitní směsí, kterou v týdně obohacuji pivními kvasnicemi, rostlinným přípravkem a olejem. Jednou za měsíc podávám mixovanou zeleninu na krmení 3 dny v kuse. Holoubata od malička často беру do rukou, odbourávám tím stres při chytání a zároveň kontroluji zdravotní stav. Snažím se je navykhnout na pobyt v koši a připravit je na tréninky a závody bez stresu. Asi i díky tomu jsem nikdy neměl vážnější problém s „holouběcí nemocí“.

Po odstavu je pouštím na 2–3 hodinky denně, krmím je kolem oběda a hned je učím na svolání do holubníku. Večer je krmím naplno. V době závodů trénuji max. 2 hodinky ráno bez nucení, většinou hodinku létají. Pokud jsou zdravé, létají samy bez problému. S holoubaty létám všechny závody, důležitý je pro mě dolet z těžších závodů a jejich stav po doletu. Letos jsem si jich odchoval 60 a 58 jich zůstalo po závodech. Pokud mně zbude dost holoubat vozím vybrané kusy, které bych vyřadil na soukromou trať cca 490 km. Pouštím je do těžšího počasí, tak aby nepřilétla většina. Letos jsem

pouštěl 15 holoubat a dolétly 3 kusy. Tyto tréninky jsem podnikl jen v roce 2012, 2013, 2014, 2015 a 2020. V roce 2013 jsem pouštěl 13 ks a po čtrnácti dnech se vrátila pouze jedna holubice s číslem „5349“, ta jako roční vyhrála v OS Knokke 999 km v Moravě to byla 69. cena při rychlosti 837 m/min. Jako dvouletou jsem ji ztratil na těžkém Bad Betheimu v roce 2015. Syn této holubice se dobře ukazuje jako chovný u p. Josefa Kostrhuna.

Na co jsme ještě zapoměli?

Chtěl bych ještě zmínit, že holubům dávám každý víkend mimo závodní sezónu na krmení zeleninový mix (cibule, česnek, červená řepa, mrkev, křen a brambor). Mixuji maximálně 4 druhy zeleniny na kaši a podávám na 3–4 krmení. Zamíchám do krmení 3 až 4 polévkové lžičky na dvě kila krmení a nechám zaschnout. Tyto mixy u mě mají holubi celoročně. V sezóně čistím pravidelně dvakrát denně, kdy večer ještě vymetám prach a vzduch osvěžuji mátou. Každý víkend před doletem holubník vysávám včetně budníků. Koupel holubům dopřávám jednou max. dvakrát týdně ve voliérce u holubníku. Na podzim od změny letního času na zimní začínám krmit 1x denně, a to v poledne do sytosti. Po sezóně čistím každý den a o víkendu vymetu, nebo vysávám. Koupání mají 2x v týdnu podle počasí.

Musím říct, že to je obrovské penzum práce i u Vašeho nevelkého stavu holubů.

Musím říct, že moc děkuji celé mé rodině za podporu, bez té by to opravdu nešlo. A na konec bych chtěl popřát všem chovatelům pevné zdraví a hodně štěstí v nadcházející sezóně, která nám v podstatě už začala.

Jaké výsledky Vás nejvíc potěšily?

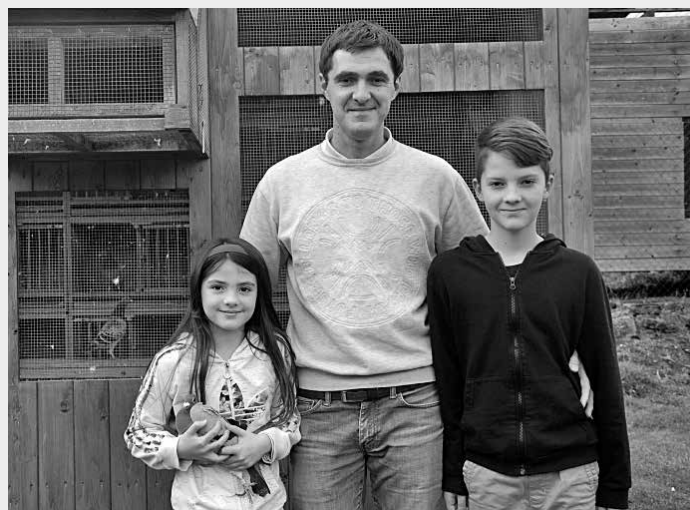
Letošní sezóna byla pro mě ta nejuspěšnější.

1. Mistr dlouhých tratí České republiky 2020
2. Generální mistr České republiky 2020

1. Generální mistr Moravskoslezského spolku 2020
1. Mistr dlouhých tratí Moravskoslezského spolku 2020

Říká se, že se dobří holubi vrací a třeba se některý z bratrových potomků vrátí do Bořetic a třeba se také stane mistrem.

Michal Bureš

Jaroslav Bureš s dcerou Sandrou a synem Šimonem

Gymnazisté se sešli po sedmdesáti letech

Tradici pravidelných setkání dodržují i po letech absolventi hodonínského gymnázia. Společným srazem 19. září v salonku hotelu Krystal oslavili sedmdesát let od maturity a stále měli na co vzpomínat.

Do osudu studentů maturitního ročníku 1950 se neblaze zapsala válka. Do lavic gymnázia nastoupili v roce 1942 a v jedné třídě, v důsledku tehdejších nařízení, studovalo 35 chlapců a pouze pět dívek. „Hlásili se sem i studenti ze zabraných oblastí protektorátu, převážně z Břeclavska, ti se však po roce 1945 přesunuli společně s rodiči zpět do osvobozených území. Po skončení války pak naše řady rozšířili dříve nepřijatí uchazeči, vznikly proto dvě třídy, humanitní a přírodovědná,“ vzpomíná jedna z absolventek Helena Tesaříková. Jak dále vysvětlila, zatímco humanitní třída byla složena ze stávajících studentů gymnázia, kteří měli náskok v latině, přírodovědná třída zaměřená na technické předměty vznikla převážně z nováčků. Náročnost studia bohužel někteří studenti nezvládli, tento úbytek proto vyřešilo vedení školy opětovným spojením obou tříd. K maturitě se nakonec dostalo 36 studentů, z nichž dosud žije 12. „Naše maturitní třída byla mimořádná a většina z nás nakonec získala vysokoškolské vzdělání. Tři z děvčat se hned vdaly a několik chlapců, kteří nemohli studovat, se dostalo k PTP (pozn. red. Pomocné technické papory),“ dodává dále pamětnice. Sama patřila k těm, kterým tehdejší režim neumožnil pokračovat ve studiu, vysokoškolské vzdělání si tak doplnila později.

Spolužáci se scházeli během posledních 15 let každoročně. Na zářijový sraz, který měl být z důvodu vysokého věku účastníků údajně poslední, jich dorazilo osm, z toho jen dvě zástupkyně z Hodonína. Ostatní spolužáci dosud žijí po celé republice, například v Chebu, v Ostravě, v Pardubicích, v Praze, v Třinci a dalších městech. Radost jim udělali také pozvaní hosté, mezi kterými byli současný ředitel hodonínského gymnázia Jiří Hubačka a starosta Libor Střecha, který je sám absolventem této školy. „Jsem velmi rád, že jsem se mohl zúčastnit srazu gymnazistů. Ne každému starostovi se poštěstí být přítomen takové události,“ vzpomněl na milé setkání. Pro účastníky srazu měli oba připraveny drobné dárky, starosta obdaroval přítomné publikacemi spojenými s městem a ředitel školy je potěšil almanachy.

Zdroj: Hodonínské listy

Pozvání přijal také současný ředitel gymnázia, foto David Grůza

Mockrát děkujeme všem, kteří přispěli na vydávání Bořetických listů

Paní Vojtková Marie, Švýcarsko	za 1 000 Kč
Roman a Ludmila Bařinovi, Kobylí	za 500 Kč
Pan Veronika Šustrová, Žďár nad Sázavou	za 500 Kč
Paní Jaroslava Žatecká, Praha	za 500 Kč
Pan Josef Chrástek, Boskovice	za 450 Kč
Paní Božena Jelínková, Bořetice	za 300 Kč
Paní Ludmila Beránková, Hustopeče	za 1 000 Kč

Pan Ladislav Křivka, Mnichovo Hradiště	za 250 Kč
Paní Vlasta Vyhňáková, Havířov Bludovice	za 500 Kč
Manželé Veverkovi, Velké Pavlovce	za 1 000 Kč
Rodina Petráskova a Očenášková, Bořetice	za 1 000 Kč
Paní Marie Beránková, Tvarožná	za 300 Kč
Pan Stanislav Pazderka	za 500 Kč
Paní Jarmila Otáhalová, Bořetice	za 200 Kč

Vzpomínka na Marii Fridrichovou

Vážený pozůstalí, smuteční hosté, mezi všemi hranicemi, které jsou lidem vymezeny, jak mladým, tak i ve vysokém věku, je smrt hranicí konečnou. Zpráva o odchodu člověka, který nám byl po léta blízký, působí jako studený stín. Člověka zamrazí, zachvěje se a pomíjivost všeho pozemského, kterou si náhle uvědomí, na něj těžce dopadne.

Dneska jsme se přišli rozloučit s naší babičkou Marií Fridrichovou, a to na místo, které jí po celý život bylo velmi blízké.

Paní Marie Fridrichová se narodila ve čtvrtek 1. srpna 1929 rodičům Marii a Vojtěchu Bystřickým jako nejstarší potomek. Vyrůstala ve velké rodině vedle bratra Vojtěcha, sestry Anny, bratra Josefa a sestry Anežky. V roce 1948 se provdala za Bohumíra Suského a pracovali nejdříve na soukromém hospodářství a pak v JZD. V roce 1965 ovdověla a v listopadu 1966 se provdala za Františka Fridricha, který však v roce 1975 náhle zemřel. Ani v jednom z manželství jí bohužel nebylo dopřáno stát se maminkou, o to víc měla ráda své synovce a neteře a pak jejich děti a potom i ty nejmenší, pro všechny to byla babička Kidinka nebo babička Fridrichová a ona se k nim

chovala jako opravdová a starostlivá babička, zajímala se o jejich studium, starosti i radosti.

Celý život těžce pracovala v zemědělství, s pečlivostí se starala o zahradu, milovala ruční práce – šití, pletení, vyšívaní, háčkování a byla velice dobrá kuchařka. Mnoho let uklízela v našem kostele a od mládí až do vysokého věku byla kúrová zpěvačka a málokterý pohřeb byl bez její účasti. Byla štedrou podporovatelkou farnosti a vždycky víc myslela na druhé než na sebe. Až do smrti své maminky se o ni s úctou a láskou starala. Naše prababička se dožila krásných 91 let a stejný čas byl dopřán i babičce Fridrichové, se kterou se dneska loučíme a děkujeme jí za vše, co pro nás za svůj dlouhý život udělala.

Závěrem mi dovoluňte poděkovat její sestře Anežce a mojí mamince Marii, které se o ni v posledních letech staraly. Paní doktorce Barnášové za péči a sousedům a záchraně službě za pomoc v její poslední hodině.

Babička sice opustila tento svět, ale dokud nedopustíme, aby vzpomínka na ni zemřela, bude žít i nadále.

Klára Vyhňáková

Vzpomínka na Jirku Nováka

V pátek 6. listopadu mě zastihla velmi smutná zpráva. Zemřel můj dobrý kamarád Jirka Novák. Říká se, že škoda není ničeho, jenom dobrého člověka. V tomto případě to, myslím, platí dvojnásob. Jirka byl považován za veselého a společenského, nikdy nezkazil žádnou srandu a za svůj bohužel příliš krátký život rozesmál spoustu lidí.

Jirka se narodil v lednu roku 1973, studoval v Boskovicích na operátora zemědělské techniky a odmaturoval v roce 1991. Poté pracoval v místním zemědělském družstvu

a po roce 1997 pracoval s bratrem Standou ve vinařství. Se svou ženou Dagmar společně zvelebili dům, vinný sklep a vychovávali dva syny.

S Jirkou nás spojovala láska k tradici a lidové písničce, proto se naše cesty spojily v roce 2003 u vzniku mužského souboru Svodničan. Jirka byl tzv. univerzál, jeho muzikantská průprava se mj. projevila v tom, že byl schopný zazpívat první, druhý i třetí hlas, někdy i čtvrtý, pátý a šestý, ale už se musel nad sedmičkou vína řádně rozcvičit. Jeho mohutný hlas

jsem měl „z první ruky“, resp. „z první huby“, protože zpíval hned vedle mě. Naše pódiové sousedství kupodivu fungovalo i mimo „plac“. Nejednou jsme to spolu po nějakém vystoupení „táhli přesčas“ a skončili úplně někde jinde, než jsme původně zamýšleli, třeba na hodech v Kobylí.

Jirka byl také jedním ze zakládajících členů kravihorské republiky, byl ministrem vinařství a sklepního hospodářství.

Když si na Jirku vzpomenu, kupodivu se hned za smutkem objeví úsměv, těch společných zážitků bylo opravdu hodně, a kdybych je zde popisoval, museli byste si tento článek číst až po 22. hodině, přesto, nebo právě proto, jsem velmi rád, že jsem ho mohl poznat, protože byl hlavně dobrý a srdečný člověk.

Na závěr mám pro Tebe, Jirko, krátký vzkaz:

Buď s Bohem, kamaráde milý, teď si spolu delší chvílku nezapíváme. Až do doby, než svatý Petr otevře brány nám všem. Pak to spolu zase rozjedeme, načneme sedmičku a budeme zpívat a vzpomínat. Do té doby to budeš muset zvládnout s mistrem Karlem Gottem v nebi sám. Uprímnou soustrast rodině.

Jiří Michna, MS Svodničan; s přispěním Dagmar Novákové

Malé zamyšlení o zimním čase Oldřich Damborský (2008)

Poslední zapomenuté jablko spadlo Newtonovou gravitací na rezavá stébla, první jinovatka vykouzila na nich drobné diamanty, stařena Zima si pročísala bílé vločky vlasy a po ctitelích se s očekáváním rozhlédla, však jen komorníci havrani se potměšile smějí a melou ledabyle panty. Zoraná pole se chvějí pod bílou příkrývkou, borový les šumí, mrazivým větrem kolibán, je pozdě dívat se za dívkou, když všechen její půvab je v čepici a péřové bundě uschován.

Vinice už předala všechnu svou úrodu, na sněhu jen srolované její rezavé vlasy listů, však radost nezná krajinu původu, i když se listů točí ve vichřici zrádné. V rozhlase chladné zprávy o počasí a čas ukrájuje vteřiny a minuty ze dne.

Modrý soumrak padl do rovin, rozsvěcují se žlutá okna, křičí sojka jako prodavač od novin, že v létě bylo slunce samá lokna. Stmívá se, chlapi jdou zkontrolovat, stočit a pokošovat vínečko, radost, která je na konci roku zasloužená, v létě byla galánečkou, teď je z ní zralá žena. A opření o staré dubové bečky s pohárkem vína, jež mezi prsty mrzne, zpívají a někde v nekonečné dálce so kvílí meluzína a oni se tomu smutku nepoddávají, just ne...

NOVINKY Z KRAVIHORSKÉ KRAJINKY

Kolik máme Kravihor?

V rozhovorech i v článcích užívám označení naší nejlepší vinařské trati jako dvou Kravihor. Před časem jsem si o tom dopisoval s doktorem Antonínem Grůzou (Jestřábem), který mi napsal: „Tak jsem se nedávno znovu díval na černobílou kopii indikační skici k stabilnímu katastru Bořetic z roku 1827 a všiml jsem si že, Kraví hory jsou označeny *Vrchní Kravihory a Dolní Kravihory*, samozřejmě s chybami německého písaře – Krawyhory apod. Vzpomněl jsem si, že můj otec nikdy neřikal „Idu pod Kravihoru“, ale „Idu pod Kravihory“, rozumělo se samozřejmě do sklepa. Ovšem v případě, že šel s matkou do vinohradu, řekl „Idem kopat do Kravihory“

Dnes však skoro po 200 letech od zaměřování „Definitivního“ katastru, s kterým pracujeme ještě dnes (jaké číslo dali tehdejší geodeti jednotlivým parcelám, tak to platí ještě dnes, mimo současné pozemkové úpravy), se vžívá označení Kraví hora, rozhledna nad Kraví horou... a jen vlastníci pozemků říkají „Mám vinohrad v Dolní (Horní) Kraví hoře. Také v písničkách Jarky Dufkové-Veselé se mluví o dvou Kravihorách (Pod Kravíma horama, tam veselo bývá... a také v hymně Kravihorské republiky od její sestry Marie Dufkové-Kadlecové se mluví o sklepech v množném čísle (Kraví hory, Kraví hory, vesničko na stráni...

Václav Petrásek

Koronavinař

KAVka je zkratka Kravihorské akademie věd. Vědecký tým při výzkumu vakcíny proti koronaviru vedl akademik Frankovka Frankovkovič. Při výzkumu bylo spotřebováno množství červeného vína z Kravích hor. Autorem kresby je kreslíř z Brna Lubomír Vaněk, který s námi spolupracoval v 90. letech a na začátku nového století.

Václav Petrásek

Novinky z kravihorské krajinky

Koronavirus a vinařství

Opatření proti šíření koronaviru se tvrdě dotkla i našeho vinařství. První dopad to mělo již v dubnu na tradiční Velikonoční košt, který se nemohl konat. Po něm následovala oslava státního svátku republiky a otevřené sklepy s putováním za vínem poslední sobotu v květnu. Pak nastalo pomalé rozvolňování opatření, a tak se vláda Kravihorské republiky (KHR) rozhodla zaměřit na noční putování za vínem v srpnu o svátku sv. Vavřince. To se nám povedlo, ale návštěvnost byla menší. Mimo tuto akci jsme zajistili postupné otevírání některých sklepů o víkendech. To se nám podařilo tak, že byly otevřené sklepy dalších vinařů mimo seznam. Vyplatilo se nám to i o prázdninách, kdy po areálu sklepů proudily stovky turistů. Nic nepomohlo nařízení vlády a turisté přijížděli po celé týdny, a hlavně v době burčáků, kdy někteří vinaři prodali celou bílou úrodu. Povedenou akci bylo i zarážení hory na Vinckově náměstí spojené s oslavou 20. výročí založení KHR. Nejprve prezident nafurt rozhodl 20 let práce vlády a vinařů pro propagaci našeho vína, sklepů a obce. Pro reptání některých členů vlády musel prezident proslov zkrátit a byl dán prostor ochotníkům z Uherčic, kteří předvedli scénku zarážení hory částečně i z materiálů a scénářů prezidenta nafurt. Přihlížela asi stovka návštěvníků a scénka se velmi líbila. Po skončení představení se vše přesunulo k sídlu prezidenta a vlády, kde byla již připravena cimbálovka, občerstvení a ochutnávka vína. Na začátku noci však přišla silná bouře, která nás rozehnala do všech úkrytů, a protože máme problémy se střechou, bylo v několika minutách v lisovně více jak 5 cm vody.

V druhé polovině roku muselo být kvůli druhé vlně pandemie zrušeno Putování za burčákem po Modrých horách, Běh za burčákem (10. října), Putování za mladým vínem (7. listopadu) a další společné akce s obcí, které se konají na konci roku.

Václav Petrásek

DUCHOVNÍ OKÉNKO

Vánoce jsou svátky pokory

V jedné staré legendě se ptá žák svého mistra: „Proč před tím lidé viděli Boha, ale my ho nevidíme?“ Stařec odpověděl: „Protože dnes se už nikdo nechce hluboko sklonit.“

Tato myšlenka má skutečně mnoho co do činění s duchem Vánoc, který se u některých lidí vytratil. V rádiu, v televizi se v minulých letech a možná i letos se objevují reklamy o „Ježíškovi“, kterého si máme koupit či mu nařídít, aby nám koupil to či ono. Letos kvůli zvláštní koronavirové době jsem zatím nic takového neslyšel a neviděl, ale možná až se otevrou obchody, tak to začne. Vyprávěla mi jedna maminka, že kdosi ve sdělovacích prostředcích řekl, že letos Vánoce nebudou. Díky své víře si řekla: „Jak nebudou Vánoce? Budeme je slavit v rodině jako vždycky a tyto svátky nejsou jen o dárcích. Připravuji své děti, že jich nebude tolik jako vždycky, ale že Vánoce budeme slavit více duchovně“. Ve sdělovacích prostředcích slyšíme každý rok, kolik miliard korun utratí Češi za vánoční dárky a kolik procent Čechů se o Vánocích zadluží. Jsou toto právě Vánoce, které mohou vést člověka dopředu a k lepšímu životu? Myslím, že určitě ne. A nejvíc mě mrzí, že dnešní svět si degraduje osobu Ježíše Krista, dělá si z něho jakéhosi maskota Vánoc. Myslím, že letos to bude jiné, že se mnoho lidí uskromní a snad si uvědomí, že není důležité to materiální, ale především duchovní.

Kdo chce pravdivě pochopit poselství Vánoc, musí se s pokorou sklonit. Musí se zmenšit a stát se podobným dítěti, které umí žasnout a je otevřené pro nové skutečnosti. A kdo chce rozumět Marii, matce Ježíše, ten musí něco vědět o pokoře.

Pokud chceme vstoupit do baziliky Narození Páně musí se člověk pořádně sklonit. Velkou bránu tohoto kostela před staletími zazdili kvůli vojákům, aby dovnitř nejezdili na koních. Brána pokory je vysoká pouze 120 cm a široká 87 cm. Místo narození Ježíše je ve spodní kapli a je označeno stříbrnou hvězdou. Zde se také zapaluje Betlémské světlo, které se vozí po celém světě a v poslední době může o Vánocích hořet v našich domovech. Je to velmi symbolické: aby se člověk setkal s tajemstvím, že Bůh se stal člověkem, musí se před tím sklonit. Víme kolikrát Ježíš vybízel své učedníky k pokoře a dával jim za příklad dítě: „Jestliže znovu nebudete jako děti, jistě nevejdete do nebeského království. Kdo se tedy poníží jako toto dítě, ten je v nebeském království největší.“ (Mt 18,3–4).

K betlémské jeskyni přichází různí lidé. Mezi prvními jsou pastýři, zástupci chudých, kteří přijali andělskou zvěst a všude ji radostně rozhlašovali. Dalšími jsou mudrci, kteří se v touze po poznání a objevování nového vydávají za hvězdou na dalekou cestu do neznáma.

Hledají pravdu v pokoře i přes posměch druhých. Nedají se ničím odradit ani situací v Jeruzalémě, kde žili učitelé zákona a Herodes, kteří nic nevěděli o narozeném Mesiáši. To, co na mudrcích obdivuji, je velká snaha dopracovat se k pravdě skrze rozum a využít k tomu všechny možnosti, a ještě zároveň opustit své představy, jak by to mělo být. Oni v tom chudém dítěti v betlémské stáji poznali Krále nebe i země.

Vánoce nám dávají šanci zastavit se a přemýšlet: Co je vlastně pravým smyslem mého života? Víím to vůbec? Máme jistotu, že naplníme svůj život tím nejlepším možným obsahem?

Nedovolme, aby nám uniklo, že Ježíš Kristus přichází za námi i dnes. Nedovolme, aby starosti, strach, práce ani zábava přehlušily radostnou vánoční zprávu: „Nám, nám, narodil se!“ Narodil se i pro tebe, i pro mne! Přišel tenkrát a přichází i dnes. I letošní Vánoce jsou vzácnou příležitostí, kterou nám Bůh dává. Máme příležitost se s ním setkat, protože On není daleko od kohokoliv z nás. S ním se dá zvládnout všechno. Stojí u dveří a čeká, až ho pozveme dál...

Přeji Vám všem milostiplné Vánoce, Boží požehnání a potřebně zdraví do nového roku 2021.

P. Tomáš Caha

Vánoční bohoslužby

- 24. 12. v 15.30 Štědrý den
- 25. 12. v 8.00 Boží hod vánoční – žehnání dětem
- 26. 12. v 8.00 Svátek sv. Štěpána – mše za muže a chlapce
- 27. 12. v 8.00 Svátek Svaté Rodiny – obnova manželských slibů
- 1. 1. v 8.00 Slavnost Matky Boží Panny Marie (Nový rok) – mše za ženy a dívky
- 5. 1. Vigilie slavnosti Zjevení Páně – žehnání vody, křídly a kadidla

Pokud nám to nedovolí vládní nařízení, budou bohoslužby přenášeny online z Vrbsice. Odkaz a čas najdete na webových stránkách farnosti www.bokovka.info. Taktéž zde naleznete aktuality a podněty k prožití vánočních svátků.

Zveme vás...

- Farnost Kobylí vás zve na postní duchovní obnovu 19.–20. 2. 2021, kterou povede salesián P. Josef Mendel.

P. Tomáš Caha

Informace o farnostech Bořetice, Kobylí a Vrbsice na

www.bokovka.info

Nebojte se

V sobotu 14. listopadu 2020 sedím doma, s malinkou rýmou a sem tam zakašlu. Takže jsem vlastně zdravá, protože podobné stavy zažívám několikrát do roka, a přitom chodím do práce, rozhodně neležím v posteli. Kolem dokola jsou lidé nemocní covidem, lidé neléčení na jiné nemoci, lidé s odloženými plánovanými operacemi. Toto všechno ti statečnější s pomocí rodiny nějak zvládají. Co je naopak pro člověka opravdu nebezpečné, je strach. Strach ze samoty, utrpení, ponížení a z čehokoliv jiného.

V Bibli podle těch, kteří to počítali, Bůh 365krát říká: Nebojte se. Ježíš říká: Já jsem přemohl svět. Tím světem je to, co není Boží, a to jsou i nemoci. Takže můžeme mít naději.

Minulou neděli se v evangeliu četlo podobenství o deseti paních, které čekaly podle tamějšího zvyku na ženicha, kterého pak doprovázely na svatbu s nevěstou. Všechny měly lampy, ale jen pět

z nich mělo do lamp i zásobu oleje. Čekání se protáhlo, a tak olej v lampách vyhořel a došlo i na zásoby. Ty, kterým lampy zhasly, už nemohly na svatbu. Jeden slovenský kněz ve výkladu tohoto úryvku připodobnil jejich lampy k víře, zatímco dostatek oleje k dostatku lásky. Kýženého cíle tedy dosahuje ten, kdo má dost lásky.

Tak kdo dnes má šanci obstát v této strachem paralyzované době? Která síla dokáže být vynalézavá a pomáhat potřebným navzdory vší beznaději? Jedině láska – láska, která je obětavá, nikdy nad ničím nezoufá a všechno vydrží. Jak jinak by zdravotníci, pečovatelé, pečující rodiny a všichni pomáhající lidé, ale především nemocní a jinak znevýhodnění, mohli zvládat všechny obtíže této doby. Jen s láskou má svět naději.

Marie Michalová

Začala oprava památníku u místního kostela

Před časem se u hlavního vchodu do kostela sv. Anny vyvrátil památník věnovaný kněžím, kteří v naší farnosti sloužili a již zesnuli. Asi před 30 lety byl vystaven za účelem uctít a připomínat si kněze, kteří křtili, oddávali a pohřbívali naše babičky, rodiče a mnohé z nás, a hlavně se starali o každodenní potřeby své farnosti. Proto jsme byli s panem farářem rozhodnutí tuto památku uchovat. Proběhla i diskuze, zda památník zachovat v jeho stávající podobě, anebo ho přesunout na jiné místo. Nakonec jsme se shodli, že původní místo u hlavního vchodu kostela je tím správným. I pan kameník nás přesvědčil ponechat současnou podobu pomníku, jelikož některé části jsou z kamene, který již v přírodě nenajdeme, protože byl zcela vytěžen. Byla by tedy škoda, aby byl zničen. V těchto dnech odvezli kameníci desky k opravě a upravuje se okolí památníku. Po renovaci bude dopraven na místo a namontován. Můžeme se těšit, že brzy zapálíme svíčku u zrekonstruovaného pomníku.

A my s vděčností vzpomínáme...

Lenka Kuchyňková

Rok 2021 v naší farnosti

1. 1. v 9.30	Mše za ženy a dívky
10. 1.	Tříkrálová sbírka a žehnání koledníkům
2.–3. 4.	Velikonoční hrkání
2. 4. v 15.00	Velkopáteční bohoslužba
4. 4. v 9.30	Slavnost Zmrtvýchvstání Páně – žehnání velikonočních pokrmů
18. 4. v 15.00	Prosba za letošní úrodu a žehnání polím, zahradám a vinogradům
6. 6. v 8.00	Slavnost Těla a Krve – mše a průvod
22. 6. v 18.00	Táborák před farou k zakončení školního roku
25. 7. v 10.00	Poutní slavnost svaté Anny
1. 8. v 8.00	Hodová mše svatá
5. 9. v 8.00	Žehnání aktovek a školních pomůcek prvňáčkům a žehnání školáků a učitelům
21. 9. v 17.30	Táborák na zahájení nového školního roku
3. 10. v 8.00	Poděkování za letošní úrodu
17. 10.	Prodej misijního koláče
31. 10. v 15.00	Pobožnost za zemřelé na hřbitově
2. 11. v 17.00	Mše za všechny zemřelé příbuzné a přátelé
5. 12. v 15.00	Mikulášská besídka v kostele
24. 12. v 15.30	Štědrovečerní bohoslužba
25. 12. v 8.00	Slavnost Narození Páně – mše svatá s žehnáním všem dětem
26. 12. v 8.00	Mše za muže a chlapce
26. 12.	Živý betlém

Zimní naslouchání

Oldřich Damborský (1989)

Mrazivá čupřina sněhu
na střeších sklepů,
havran kráká do příběhu
v němž kosu klepu.

Vidím louky plné stébel
a sekáči jdou stezkou,
tvé černé oči voní létem
tvé tváře láskou hezkou.

Je to tak jednoduché
mít rád a být milován,
poslouchat srdcem, nejen sluchem
i za kalných zimních rán...

Zimní meditace

Oldřich Damborský (2001)

Zatleskala černá křídla havranů
nad bílou pustinou vinic a polí,
dám si kšiltovku trochu na stranu
a zapomenu na vše, co mne bolí.

Bílá tichá zima nabádá k meditacím
kdo jsem, kam směřuji, co cítím,
na rozeklanném dubu cvrlikají vrabci
a slunce se utápí v sněhové síti.

Jdu krajinou a jen šetřím s dechem
ve sněhu čínské znaky koroptví,
sníh rozfoukal vítr božím měchem
jak je krásný ten krutý svět, jen on ví...

Zimní pohoda

Oldřich Damborský (1996)

Černomodrá vrána na bílém plotě
závěje mající lehkost šlehačky,
šedý dým stoupá z komínů rovně
ona mu připravovala z lásky omáčky.

Svíčkovou, křenovou, koprovku,
v domě to vždy vonělo pohodou,
jež by nevyměnili ani za škodovku
řekl to známé: Jsi voda, co mne drží nad vodou.

Večer si sedli pod modrou obrazovku
černý kocour mezi nimi zavrhl
poznali z tepla pokoje štíhlou Eiffelovku
v zimní noci se nad nimi snášel Archanděl.

Známa věc

Oldřich Damborský (1990)

Vrabčákovi stačí k životu
pár zrněk a kaluž kalná,
i v hadrech lze tančit gavotu
s tvým úsměvem nejsou rána nudná.

Rybě stačí trochu planktonu
a volnost dravé řeky,
tulákovi stačí neztratit fazónu,
když jde za horizont štreky.

Každý má své možnosti
a nemusí mít zrovna kartu zlatou,
opájet se sluncem boží milosti
s načechraných mráček vatou.

Štědrý večer

Oldřich Damborský (2017)

Vše zlé je zase zapomenuto,
na plotě jen samé bílé vrány,
obnovilo se lásky pouto
stříbrný stromek obrousil hrany.

Jen batolátko thérovou nocí září
na slámě, jež není vůbec zlatá,
narodil se Bůh a přeče s člověčí tváří
čas už dva tisíce dvacet let chvátá.

Dnes zase půjdeme na Půlnoční
poklonit se budoucímu spasiteli,
Měsíc jako zrazující stříbrňák ční
a ve váze zelené uklidňující jmelí...

Zimní večer

Oldřich Damborský (1999)

Vítr rozsypal boží peřiny,
za okny modré obrazovky

sluníčko bledé zatáhlo krovky
květy na skle nečekají na navřínky.

Jen ty jsi zlatá slunečnice v lednu,
záříš a směješ se, třebaže jaro v nedohlednu.

ZE SPORTU

Co vše zvládli fotbalisti v druhé půlce roku 2020?

Muži – Druhý týden v červenci zahájili letní přípravu hráči A mužstva CELTICU Bořetice. Bohužel účast hráčů na trénincích byla velmi špatná a po domluvě s vedením byla učiněna změna na postu trenéra. Hlavním trenérem se stal Jaroslav Otáhal a na místo asistenta trenéra byl převeden pan Karel Doležal, kterému ještě jednou děkuji za dosavadní trenérskou práci a postup ze IV. třídy až do okresního přeboru. Podzimní část sezóny pro nás začala 8. 8. 2020 a byl nám přisouzen velmi těžký los na začátek. Nejprve jsme zajížděli do Velkých Němčic, kde jsme hned v prvním zápase utrpěli prohru 3:1 s pozdějším lídrem soutěže. Následně jsme doma prohráli s mužstvem Křepic 2:3, kdy jsme ještě 10 minut před koncem vedli 2:1. V dalším kole jsme jeli na hřiště spojeného družstva Krumvíře a Boleradic. Tento soupeř byl také bez bodu. A proto se posilnil hráči z A týmu Krumvíře hracího krajský přebor. Zde jsme také prohráli 4:1. Po 3 kolech jsme tedy měli 0 bodů a skóre 4:9. V tu dobu jsme přemýšleli o tom, jestli změna na trenérském křesle nebyla chyba. Po tomto kole však následovala série 4 výher a 2 remíz. Nakonec jsme poslední zápas překvapivě prohráli na domácím hřišti s Nosislaví 1:3. Po tomto kole byla soutěž přerušena zatím do konce roku 2020 z důvodu koronaviru. Mužstvo je nyní na 7. místě tabulky se ziskem 14 bodů. Je trošku škoda, že jsme prohráli zápas s Křepicemi a dále remízových zápasů. Nyní mohl být pohled na tabulku mnohem lepší. Takto jsme v klidném středu tabulky. Bohužel nyní nemají hráči ani možnost trénovat. Uvidíme, jak na tom budou v jarní části sezóny.

Odehrané zápasy:

Velké Němčice–Bořetice 3:1
 Bořetice–Křepice 2:3
 Boleradice/Krumvíř–Bořetice 4:1
 Bořetice–Kostice 3:1
 Hlohovec–Bořetice 2:9
 Bořetice–Vranovice 6:1
 Podivín–Bořetice 1:4
 Bořetice–Březí 2:2
 Ivaň–Bořetice 2:2
 Bořetice–Nosislav 1:3
 Hustopeče–Bořetice nesehráno (covid-19)
 Bořetice–Moravská Nová Ves nesehráno
 Hrušky–Bořetice nesehráno

Okresní přebor muži okr. Břeclav podzim 2020.

1	Velké Němčice	10	10	0	0	39:9	30
2	Březí	10	6	2	2	29:13	20
3	Ivaň	10	5	3	2	19:11	18
4	Moravská Nová Ves	10	5	1	4	19:13	16
5	Vranovice	10	4	3	3	18:19	15
6	Podivín	10	5	0	5	18:24	15
7	Bořetice	10	4	2	4	31:22	14
8	Boleradice/Krumvíř B	10	4	1	5	13:15	13
9	Křepice	9	4	1	4	16:20	13
10	Nosislav	10	4	1	5	23:29	13
11	Kostice	10	3	3	4	14:21	12
12	Hustopeče	10	2	1	7	15:23	7
13	Hlohovec	9	2	0	7	15:35	6
14	Hrušky	10	1	2	7	11:26	5

Dorost – Zhruba v květnu přišel za vedením CELTICU s myšlenkou založit společné družstvo dorostu pan Jiří Huslík. Do této chvíle jsme měli s Kobylím společná družstva mladší a starší přípravky a mladších a starších žáků. V první chvíli se nám myšlenka zdála jako šílenství. Už tak jsme měli občas problémy poskládat k zápasu starší žáky. Nakonec jsme na spolupráci kývli. Poskládání týmu si vzal za své pan Huslík. A nakonec se mu podařilo dát dohromady mužstvo, kde je cca 18 hráčů a z toho cca 6–7 hráčů z Bořetic. Abyste pochopili situaci: na okrese Břeclav se nehraje tuto sezónu žádná dorostenecká soutěž, jelikož většina mužstev dorost nemá. Z toho důvodu jsme také museli mužstvo přihlásit do soutěže okresu Hodonín. Kromě našeho mužstva tam z okresu Břeclav hraje ještě Podivín a Charvatská Nová Ves. Dále je na okrese asi 5 mužstev ve vyšších soutěžích. Ostatní obce dorosty nemají, což znamená, že fotbal všude upadá. Trenéry dorostu se stali Ondřej Kocourek a Jakub Pazderka, dvě opory bořetického A mužstva. Práci trenérů vzali zodpovědně a hned od začátku července začali s tréninky 2x týdně. Před mistrovskými zápasy sehráli dorostenci několik přátelských zápasů se střídavými úspěchy. Všichni tedy byli v očekávání, jak si povedou kluci v sezóně. Po půli soutěže lze konstatovat, že si kluci vedou velmi dobře. Nyní jsou na 2. místě tabulky, kde je dělí pouze horší skóre o umístění na čele. Přestože mužstvo je nově založené, někteří kluci

nehráli rok a více žádnou soutěž a někteří dokonce nehráli nikde organizovanou kopanou, kluci hrají pěkný fotbal, na který chodí lidi a jak se říká „dá se na to dívat“. Z bořetických hráčů trenéři vyzdvihli zejména Miloše Valu, který je takový bořetický Courtois v bráně a pak musíme pochválit bojovníka v záloze Staňu Pazderku. To je takový Pavlík Nedvědů za mlada. Závěrem je třeba říci, že přestože nám občas dělali dorostenci problémy, tím že kopali v brankovišti, kde je to zakázané (již jsme vyřešili), jsme rádi, že mužstvo dorostu bylo založeno a přejeme klukům, ať se jim daří i v jarní části sezóny. A hlavně ať je fotbal baví.

Odehrané zápasy:

Kobylí/Bořetice–Žarošice 9:3
FK Milotice–Kobylí/Bořetice 2:4
Kobylí/Bořetice–Vnorovy 3:5
Kobylí/Bořetice–Podivín 0:3
Lovčice–Kobylí/Bořetice 1:2
Kobylí/Bořetice–Starý Poddvorov 3:2
Hovorany/Nenkovice–Kobylí/Bořetice 2:2
Charvatská Nová Ves–Kobylí/Bořetice 1:2

Okresní přebor dorostu okr. Hodonín podzim 2020.

1	Charvátská Nová Ves	7	5	1	1	22:7	16
2	Kobylí-Bořetice	8	5	1	2	25:19	16
3	Slavoj Podivín	7	5	0	2	22:11	15
4	Hovorany-Nenkovice	6	4	2	0	38:6	14
5	Agro Vnorovy	6	4	0	2	19:15	12
6	FK Milotice	5	3	0	2	10:13	9
7	Starý Poddvorov	7	1	0	6	16:22	3
8	FK Sokol Lovčice	7	1	0	6	11:29	3
9	SK Žarošice	7	0	0	7	7:48	0

Přípravky – Stejně jako loni máme přihlášené do soutěží mužstva mladších a starších přípravků. Mladší přípravku trénuje Ota Ševčík a asistuje mu Jaroslav Otáhal. U mladších přípravků je vidět, že děti prošly minipřípravkou a v okresní soutěži neměli konkurenci. Všechny zápasy vyhrávaly rozdílem několika tříd. Výsledky 20:0 a více nebyly ničím výjimečným. Myslím, že na jaro by bylo dobré nejstarší děti posunout do starší kategorie, aby hráli proti těžším soupeřům. Starší přípravky trénuje Luba Dufek a pomáhají mu Jiří Mikulík a já. Výsledky starší přípravky byly také velmi dobré. Až na nějaké výjimky kluci také většinou zápasy vyhrávali. Hodně nás potěšilo tradiční srovnání výkonosti s Velkými Pavlovicemi, kde mladší i starší příprava vyhrála rozdílem tříd. Další výborná zpráva je nově založené družstvo minipřípravky, které trénují Michal Dufek, Pavel Odstrčil a Tomáš Langer. Zde se podařilo vytvořit družstvo o počtu cca 12 dětí. Pokud chcete, aby Vaše děti sportovali, můžou se přidat. Vítejte děti od 4–5 let.

Mladší žáci – Společně družstvo mladších žáků hraje své zápasy v Kobylí. Trenéři jsou pan Jiří Buchta a pan Jiří Huslík. Zde máme trochu problém s menším počtem hráčů a kluci se musí ještě tzn. vyhrát.

Odehrané zápasy:

Kobylí/Bořetice–Zaječí A 2:1
Velké Bílovice–Kobylí/Bořetice 8:0
Kobylí/Bořetice–Charvatská N. Ves 1:6
Ivaň/Vranovice–Kobylí/Bořetice 2:0
Kobylí/Bořetice–Hustopeče B 6:3
MSK Břeclav B–Kobylí/Bořetice 3:0
Kobylí/Bořetice–Valtice 1:2
Pozn. další 4 zápasy nebyly sehrány.

Starší žáci – S Kobylím máme také společné družstvo starších žáků. Družstvo trénují trenéři z Kobylí – Pavel Blažej a Kryštof Račák. Družstvo starších žáků podávalo velmi dobré výkony a skončilo na 2. místě tabulky okresní soutěže starších žáků. Z bořetických dětí podával výborné výkony v obraně Tobiáš Novák, který přestoupil z Velkých Pavlovic a v bráně mužstvo držel Šimon Buchta.

Odehrané zápasy:

Krumvívř–Kobylí/Bořetice 4:3
Kobylí/Bořetice–Lednice B 4:1
Kobylí/Bořetice–Charvatská N. Ves 3:2
Brumovice–Kobylí/Bořetice 6:4
Velké Němčice/Křepice–Kobylí/Bořetice 2:5
Podivín–Kobylí/Bořetice 0:12
Pozn. další 3 zápasy nebyly sehrány.

Turnaj mladší přípravky v Těšanech

V sobotu 22. srpna 2020 se za velkého horka uskutečnil v Těšanech turnaj mladší přípravky pro ročníky 2011 a 2012. Jelikož v minulých letech jsme vždy na tomto turnaji „vyhořeli“, snažili jsme se nominovat na turnaj jen nejstarší děti, které do této kategorie patří. Turnaje se zúčastnilo 18 týmů, které byly rozděleny do 3 skupin po 6 týmech. Ve skupině jsme měli nalosovány Spartu Brno, Těšany, Újezd B, Chrlice a Krumvívř. Až na remízu s Krumvívřem jsme všechny soupeře porazili a vyhráli jsme skupinu. Následovalo čtvrtfinále s Lelekovicemi, které jsme také jasně vyhráli. V semifinále nás čekala opět Sparta Brno, kterou jsme opět porazili, tentokrát 5:3. Nakonec děti ve finále podlely vysoko 2:8 Kuřimi. Bohužel v tomto zápase už se projevila velká únava z množství zápasů a nesnesitelného horka. I přes tuto prohru kluci skončili na vynikajícím 2. místě a odvezli si medaile a pohár.

Stará garda si odvezla také pohár z Těšan

Po skončení turnaje přípravek se uskutečnil v krásném areálu v Těšanech také turnaj OLD Boys nad 35 let. Turnaje se kromě nás zúčastnil domácí tým, Moutnice a Nesvačilka. Po prohrách s Těšany a Nesvačilkou jsme porazili Moutnici a obsadili jsme na tomto turnaji 3. místo.

V době, kdy jsem psal tyto články, jsou všechny soutěže přerušeny. My všichni sportovci doufáme, že v době, kdy toto čtete je již povoleno normálně sportovat a pokud ano, těšíme se na Vás na tradičním Silvestrovském fotbale na hřišti.

Ani podzimní část tenisové sezóny nebyla, jak má být

Koronavirová krize ne a ne odejít. Členové klubu i příznivci tenisu se snažili přes léto hrát co nejvíce, protože nikdo nevěděl, jak to bude dál. V čase uvolnění se 5. 9. 2020 odehrál letní turnaj pro členy tenisového klubu a jeho příznivce. Počasí vyšlo, zápal všech šesti párů byl velký, ale vyhrát může jen jeden pár. Turnaj ve čtyřhře, kde se hrálo systémem každý s každým, nakonec vyhrála dvojice Jiřina Odstrčilová a Jiří Šembera.

Další část sezóny byla poznamenána začínající koronavirovou krizí, až nám stát zakázal hraní úplně. Ale není všem dnům konec, snad krize pomine a my budeme moci hrát tenis v zimním čase v hale a příští rok i venku na tenisových kurtech v Bořeticích.

Letní turnaj 2020, Bořetice

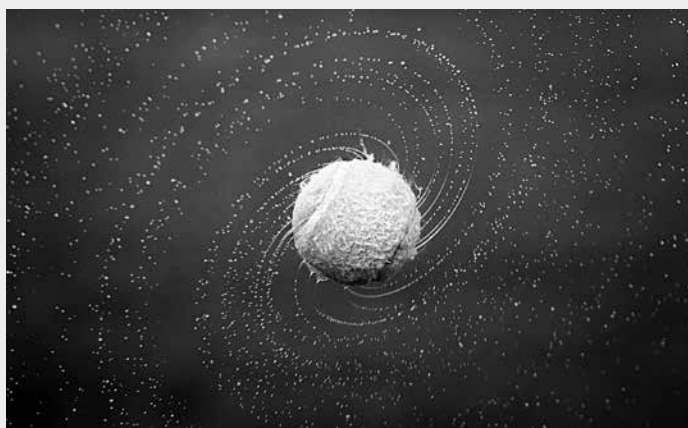
1. místo: Jiřina Odstrčilová a Jiří Šembera
2. místo: Petr Machač a Petr Antoš
3. místo: Pavel Machač a Jiří Godlewski

Na tuto a příští sezónu máme opět připraveno pár turnajů, tak uvidíme, jestli nám vyjdou:

- 27. 12. 2020 – Štěpánský turnaj ve Šternberku,
- leden 2020 – Družební turnaj ve Šternberku,

- 8. 5. 2020 – Přesňákový turnaj,
- 26. 6. 2020 – Letní turnaj mistrů,
- 10. 7. 2020 – Big Head Open,
- 17. 7. 2020 – Družební turnaj v Bořeticích,
- 14. 8. 2020 – Letní turnaj.

Za tenisový klub Milan Herůfek

Paní Pomluva

Oldřich Damborský (2016)

Je oděna v neviditelném plášti
bez vůně, barvy a skupenství,
bojí se jí ti silní, slabí i plašší
těžko se na ni hledá podobenství.

Snad Medúza s tisíci hlavami hadů
a nic proti ní nezmůže čistý štít,
mluví na půl úst, trochu lež, trochu pravdu
oči jí svítí závistí jako malachit.

Drž se mě, lásko, pevně kolem pasu,
právě kolem nás prošla rozechvělá,
černý klíč k srdcím váhajícím na atlasu
podušky, která je celá od bláta...

Však pravda vždy na povrch vypluje
jako olejová kola nad vodu,
čas poklidně poplyne jako proud u Dyje
zase zakusíme bílou pohodu...

Vánoční havran

Oldřich Damborský (2018)

Už za večera, kdy hořela jen svíce,
a půl Měsíce se culilo jako jitrnice,
na protější nahou větev sedl havran
z nebe se sypal vlhký sníh bez zábran.

A havran krákal svoje vánoční ódy,
že je málo lásky a hodně kalné vody,
z plyšových srdcí zůstalo jen kamení
hvězda přijde od východu a dá znamení

a narodí se ten známý potížista,
co ho nemohl Herodes ani vystát,
on jen hlásal Pravdu, lež ať jde k čertu
a hluší mu odezírají ze rtů.

Krákorá starý havran na starém akátu,
láska nemusí chodit v blyštivém brokátu,
už za večera, kdy hořela jen svíce,
a půl Měsíce se culilo jako jitrnice...

Bazárek s hadříky 6

Kdy? To se brzy dozvíte!

DĚKUJEME ZA VAŠI VĚRNOST

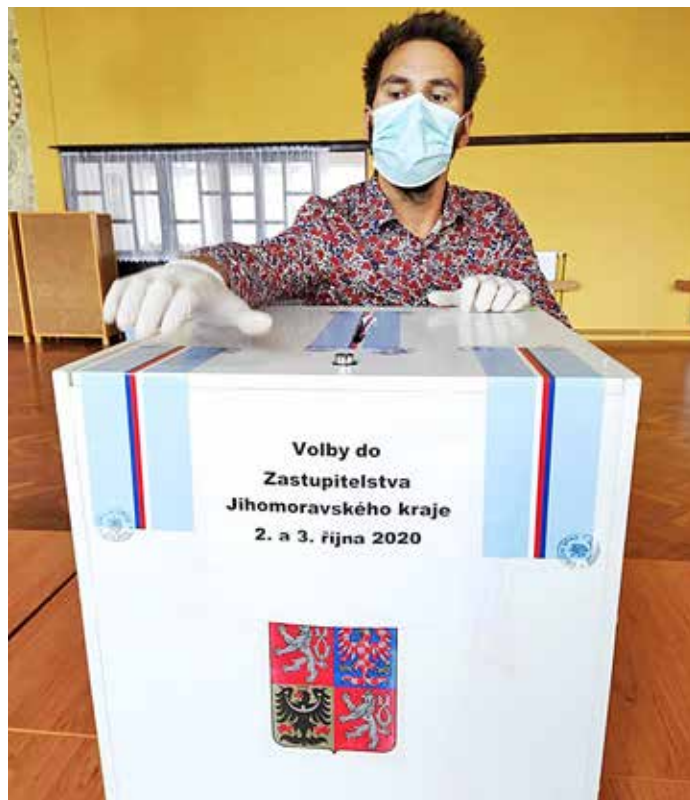
Fotogalerie

Den v kroji v podání Roberta Šebesty

Podzim v Bořeticích

Krajské volby v říjnu 2020

Fotogalerie

Minipřípravka, foto L. Gloza

Mladší přípravka na podzim 2020, foto L. Gloza

Mladší a starší přípravka na turnaji v MNV, foto L. Gloza

Mladší přípravka v Těšanech, foto L. Gloza

Starší přípravka, foto L. Gloza

Fotogalerie

Nové družstvo dorostu, foto L. Gloza

Starší přípravka na turnaji v Těšanech, foto L. Gloza

Staří páni na turnaji v Těšanech, foto L. Gloza

Mikulášova družina vyrazila od nové hasičské zbrojnice

Shromáždění delegátů sborů Okresního sdružení hasičů Břeclav, foto J. Michna

Opuštěné třídy školy v listopadu 2020

TJ SOKOL BOŘETICE SRDEČNĚ ZVE NA

DĚTSKÝ KARNEVAL

SOBOTA 13. 3. 2021
OD 15 HODIN

SÁL KD V BOŘETICÍCH

advokát zapsaný u České advokátní komory ev.č. 18549

A P Z

MGR. PETR ZEMÁNEK

ADVOKÁT

Nabízím občanům Bořetic, kteří jsou v pozici zaměstnance, **právní poradu** v oblasti pracovního nebo rodinného práva a to **bez nároku na odměnu**.

Z důvodů současné pandemické situace konzultace poskytnu pouze distanční formou.

Neváhejte mě kontaktovat na emailové adrese

zemanekadvokat@gmail.com

Z důvodů zabránění možné kolize a zajištění povinnosti mlčenlivosti bude právní porada poskytnuta pouze v případě, že tazatel uvede své jméno a případně označí i svého zaměstnavatele.

PRODÁVÁTE NEMOVITOST?

Profesionální komentovaná videoprohliídka

Pomůžu Vám s prodejem Vaší nemovitosti

Rodinné domy

Vinné sklepy

Bytové jednotky

Pohledy z dronu

Ubytování, penziony

Pole, sady, vinohrady

Jan Vystoupil

Realitní makléř

+420 774 999 016

www.janvystoupil.cz

Právě pro své klienty hledám:

- Rodinný dům v Bořeticích, ideálně se zahrádkou, může být i větší (dvougenerační). Počet poptávajících - 12 rodin.
- Pole, vinohrady a zemědělské pozemky v Bořeticích. Počet poptávajících - 5 zemědělců.
- Vinné sklepy s možností nadstavby, nebo již s vybudovaným ubytováním. Počet poptávajících - 11 vinařů.
- Ubytovací zařízení, nebo dům, který lze k těmto účelům přestavět. Počet poptávajících - 6 investorů.

PRAŽÍRNA KÁVY BOŘETICE

Přijďte si do naší pražírny pro čerstvě praženou kávu,
kterou vám na přání i rádi umeleme.

| Výběr prémiových káv z celého světa | Příslušenství k přípravě kávy |
| Dárkové sady | Balení káv 250 g od 129 Kč, 1 kg od 429 Kč |

S kódem **Vanoc2020** získáte **slevu 15 %**
na nákup zrnkové kávy!

*PLATÍ V PRAŽÍRNĚ I V E-SHOPU DO 31. 12. 2020

OTEVÍRACÍ DOBA: PO-PÁ OD 8:00 DO 16:30

BOŘETICE 457 - U LETADLA | 608 310 656, WWW.CAFEJORDAN.CZ

Byla zahájena výstavba kanalizace, foto J. Michna

Byla zahájena výstavba kanalizace, foto J. Michna

Byla zahájena výstavba kanalizace, foto J. Michna

Za stromeček děkujeme manželům Valovým

Zdobení vánočního stromku na sóle

Bořetické listy č. 3/2020

Periodický tisk územního samosprávného celku. Vychází nepravidelně. Vydává Obec Bořetice, IČO: 283037. Registrováno MK ČR E 11 764.
Redakční rada: František Petrásek, Lenka Bukovská, Ivana Machačová, Lenka Grůzová, Václav Petrásek, Klára Vyňhánková, Alena Švástová, Jiří Michna
Příspěvky a náměty posílejte na e-mail: webbořetice@seznam.cz. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky krátit.
Výtisk zdarma. Neprošlo jazykovou úpravou. Datum příští uzávěrky: 10. března 2021.
Grafická úprava: Mirek Chudík. Tisk: Graweb s.r.o.